

JÖVŐ

**Előre az Állami Terv
megvalósításáért,
gyárakban és termő-
földeken egyaránt!**

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT ARADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK, A MEGYE ÉS A VÁROS IDEIGLENES BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

A pártsajtó a szocializmus építésének cselekvő tényezője

„Az újság szerepe nem szorítkozik csupán az eszmék terjesztésére, a politikai nevelésre és politikai szövetségesek felkapcsolására. Az újság nem csupán kollektív propagandista és agitátor, hanem kollektív szervező is” — írta Lenin elvtárs a pártsajtó feladatairól. A Román Munkáspárt sajtója, amelynek sorába a mai naptól a „Jövő” is tartozik, a proletárium nagy tanítómestereinek útmutatása alapján teljesíti feladatait, amelyeket a pártsajtó számára Lenin elvtárs oly világosan jelöl meg. A munkáspárt az új típusú forradalmi Párt egyik legelősebb fegyvere; a tanítás és útmutatás hathatós eszköze és ugyanakkor olyan szervező, amely napról-napra a legközvetlenebb kapcsolatot teremti a Párt és a tömegek között. Az újság minden kezdeményezését, a vezérkar minden irányítását a sajtó viszi előszörban a dolgozó milliók közé, maga is mozgósít, szervez. Ezer és ezer ember olvassa az újságot. Tájékoztódik belőle és lépéseit a Párt által vitt útemhez tudja igazítani. Az újság segítségével és a lap kapcsolataival, szinte önmagától, állandó jellegű szervezet alakul ki, amely nem csupán a helyi munkával, de az általános munkával is foglalkozik. Olyan szervezet ez, amelynek tagjai megszokják, hogy figyelemmel kísérjék a politikai eseményeket, hogy felbecsüljék ezeknek jelentőségét és hatását a lakosság különböző rétegeire. Ugyanekkor kialakul a megfelelő módja annak, hogy a forradalmi Párt befolyást gyakoroljon ezekre az eseményekre.

Mindezeket a feladatokat a pártlap csak akkor teljesítheti, ha munkája a tömegben megy végbe és az elkészítés munkájába szervesen bekapcsolódnak a dolgozó tömegek. A pártsajtó az újságot az egyszerű tájékoztatás eszközeiből harci eszközzé, politikai eszközzé változtatja. Feladata a dolgozó tömeget állandóan tudósítani a szocializmus építéséről folyó küzdelem eseményeiről és mindig újabb feladatok szolgálatában mozgósítani. Márpedig ezen a téren bőven jut munka a Párt lapjainak. Népköztársaságunk a szocializmus megvalósításáért folytatott küzdelemben a dolgozó nép sorozatos győzelmeinek színhelye. Aldozatos munkával, kemény küzdelemmel halad országunk a jobb jövő útján és már nem csupán a cél válik mind világosabbá, hanem az eredmények is megmutatkoznak.

A szocializmus építése már a megvalósulás időszakában is nagy eredményekkel jár. A kizsákmányolás felszámolása lehetővé teszi, hogy a hatalmas termelő munka a teljes szocialista berendezkedés előtt is a dolgozó nép életszínvonalának emelkedését valósítsa meg. Ezt minden munkás maga tapasztalhatja Népköztársaságunkban. Csak a közelmúltban az aradi Vörös Lobogó-gyár udvarán tábla jelent meg, amely néhány munkás fizetését tüntette fel, példamutatóként, hogy aktív öntudatosan és minden képességével dolgozik, hogyan látja ennek közvetlen eredményét jövedelme

emelkedésében. Az öntöde egyik munkása a hollidő csökkentésével és a selejt csaknem végleges felszámolásával elérte, hogy június hónapban 204 munkóra alatt 19.658 lejt keresett. Ez a dolgozó a múltban, a vele dolgozó másik munkással együtt 19 öntvényt készített. Ebből 7 mindég hibás volt. Tanulmányozták a kérdést, megtárgyalták a mesterrel és kiderült, hogy a formát fokozott figyelemmel kell elkészíteni. A forma elkészítése most már öt perc el több időt vett igénybe, de a selejt megszűnt. A két munkás mindjobban egyszerűsítette a munkafolyamatot, majd egyikük két hét után egyedül kezdett dolgozni. Munkája során kialakult a legjobb munkamódszer és ma már 22 darab öntvényt készít egyedül, minden selejt nélkül. Ez csak kiragadott példa, amellyel kapcsolatosan meg kell jegyezni, hogy nem csupán az illető munkás jövedelmének emelkedését eredményezte; nem kizárólag az ő munkájának megjavulásával hozott hasznot a közösségnek. Az öntöde többi munkásai látva az eredményt, valamennyien nagy lendülettel fogtak a munkamódszer elsajátításához. Hasonló a helyzet a lukatos I. műhely légfékosztályán, ahol egyik és

munkás 210 munkóra alatt 20.201 lejt; a másik pedig 207 munkóra alatt 18.201 lejt keresett. Itt a hollidő csökkentették minimumra és odáig jutottak, hogy két-két ember munkáját végzik. Nem véletlen, hogy a légfékosztály valamennyi dolgozója versenybe kezdett és más munkások is megkísérelték a kétféles munkát. Így egyik munkás rájött, hogy míg az egyik furó gép dolgozik, addig a másik gépet nyugodtan beállíthatja.

Ezek a példák azt bizonyítják, hogy a Párt kezdeményezői és feladatokat megjelölő jelszavai mindég a tények erejével nyernek igazolást. Nem volt még olyan kezdeményezése a Román Munkáspártnak, hogy a dolgozó meg ne győződtek volna: kizárólag a közösség és ennek keretében az ő érdekeit szolgálja.

De nem csupán az ipari termelésben ez a helyzet. Minden nap újabb bizonyítéka annak, hogy a Párt által megjelölt ut az egyetlen, amely a dolgozóparasztságot kivezeti a visszamaradottság állapotából, mindenkorra megmenti a nélkülözésektől. A Párt útmutatásának megfelelően létesültek az állami gazdaságok, valamint a gép- és traktorállomások. Az ország mester-

ségesen visszamaradt állapotban tartott dolgozóparasztságának meg kellett mutatni, hogy a gépi munkaerő, a tervszerű gazdálkodás kizárólagos lehetősége a korszerű, eredményes mezőgazdálkodásnak. Amikor az állami traktorok munkája megkezdődött, akkor a Párt irányításával tulajdonképpen hatalmas oktató munka vette kezdetét. Mint mindenki számára látható, óriás táblára írták a traktorok termőföldjeikre a tanulságot: Így dolgozik a gép. S a tanulság gyönyörű természetformájában szökött szórba. A traktorszántotta barázda dúsabb kalászt, jobb termést hozott. Ebből tanulta meg a dolgozóparasztság azt, hogy hálásnak kell lennie a néphatalomnak, amely lehetővé teszi számára a gépi erő használatát. Ebből is megtanulta a föld dolgozó népe, hogy a néphatalom valóban az ő hatalma, mert minden tettével a dolgozó érdekeit szolgálja. S a tanulságot most már mind nagyobb mértékben változtatják gyakorlati a dolgozóparaszti. Világos példája ennek az ujaradi járás, ahol az állami gép- és traktorállomások gépeinek munkája nyomán idén nyáron, utólag, hatalmas módon megnövekedtek a gépbérelési igénylések. Olyan nagy ebben a járásban a gépbérelt iránti jelentkezés, hogy a gépállomás csak megfizetett munkával tud elég tenni az igényléseknek.

De ennél is világosabb példával szolgált az ujaradi járás, amikor itt, a megyének ebben a részében megalakult az ország elsőnek létesült kollektív gazdasága: az egyike. A zabráni „Új út” kollektív gazdaság fényes bizonyítéka annak, hogy a Párt jelszavai élettelé, seha nem tapasztalt munkalendületté válnak. A Párt jelszavai egymásután igazolódnak a dolgozó tömegek magatartásában.

Jme, ez az a nyílegyenes út, amelyen a pártsajtónak haladnia kell. A Párt a vezérkar, amely meghatározza a feladatokat — a sajtónak minden erejével azon kell lennie, hogy résztvegyen a gyakorlati megvalósításban. A Párt az újságot, amely példamutatóval, mozgósító erővel, politikai munkával vezeti az új társadalom építésének forradalmi munkáját. A sajtónak közkinccsé kell tennie a példamutatást, a legszűkebb tömegekbe kell elvinnie a mozgósítást, a lehető legtöbb emberhez kell eljuttatnia a politikai útmutatást.

Am nem csupán ez a pártsajtó feladata. Az új típusú forradalmi Pártot a bírálat és önbírálat fegyverének tudatos, módszeres használata különbözteti meg minden más eddigi párttól. És e fegyvernek ott kell lennie a pártlapok fegyvertárában. Ez jelenti azt, hogy Pártunk a lapok hasábjain keresztül naponta közvetlen összeköttetésben áll a tömegekkel; eljuttatja szavát a dolgozókhöz és meghallgatja a dolgozó szavát, sajtónk útján. A szocializmus építésének munkája valóban győzelmét eredményez győzelem után — de ebben a világformáló munkában hiányosságok, fogyatékosságok is mutatkoznak. Munkánknek tehát ugy-

eredményeit, mint gyengeségeit fel kell tüntetnünk, hogy tanuljunk belőlük. A lapoknak dicsérniük kell ott, ahol elismerésre érdemes a munka. És bíráltniuk kell ott, ahol javítani kell a munkán. Ezt pedig csak akkor végezhetik a valóságnak megfelelően, ha a munkáslevezetők tömege vesz részt a lapkészítés munkájában és ha a dolgozók a maguknak tekintik a lapokat. Nem csupán mint olvasmányt, hanem mint olyan eszközt is, amelynek útján hangjukat hallataztjuk.

Ujra és újra megismétlünk a figyelemztelést: munkánk fellett az osztályéberségnek kell örködnie. A múltnak még maradványait is fel kell számolnunk és mindannyiunknak örökre kell éreznünk magunkat. Nyitott szemmel kell járnunk, hogy meglássuk még itt lapuló ellenségeinket és soha sem késlekedhetünk, hogy lesujtsunk rájuk. Nem hiába minősíti Pártunk a sajtót az osztályharc egyik legélesebb fegyverének; használjuk sajtónkat úgy, mint éles fegyvert, amely biztosan csap le az álnokokra, az aljasokra, akik orvul szeretnének támadni ellenünk. Az éberség pártfőnökünk egyik legfontosabb feladata és erről egyetlen pillanatra sem feledkezhetünk meg.

Nyomatott betűnek még nem jutott olyan egyszerű feladat, mint amikor az írott szó a dolgozó milliók ügyét szolgálja. Nagyszerű a feladat, amely a pártfőnök előtt áll, hiszen cselekvő részese a szocializmus építésének. Lapjaink hasábjain naponta magasra emeljük a forradalom, a dolgozó nép szabadságának vörös zászlóját, amely felé a világ minden részéből hasonló vörös lobogók intenek. Igen, az is a pártfőnök feladata közé tartozik, hogy munkájával tudatosítsa a proletariátus nemzetköziségének minden elnyomás felett győzedelmeskedő erejét. Lapjaink kapcsolatot jelentenek a Népköztársaságunkban szocializmust építő tömegek küzdelme és a világszerte mind öntudatosabban sorakozó milliók harca között. Kína és Görögország, Vietnám és Indonézia dolgozó népei szabadságharcának eseményei lapjaink útján jutnak el a mi munkásainkhoz és dolgozóparasztainkhoz. Ezek a hírek pedig megacélozzák a mi erőnket. Amint Népköztársaságunk példamutatása hozzájárul a távoli népek harcok akaratának megerősödéséhez.

Mert pártfőnökünk részvesz a béke védelmének harcában is. Sorában ott zeng Népköztársaságunk dolgozóinak békeakarata és elszántsága. Leszámolunk az imperialisták, a kizsákmányolók háborús politikájával. Ott visszhangzik a külföldi táviratok soraiban az egész világ minden békeszerető emberének kiáltása, amely azt hirdeti, hogy megvédjük a békét!

És mindezen feladatok teljesítésénél, mint uttörő és példamutató ott áll előttünk a szovjet sajtó. A világ első szocialista sajtójának nyomában haladva, tapasztalatait felhasználva; a mi sajtóink hivatása, hogy igyekezzék úgy szolgálni a dolgozó nép ügyét, amint a Szovjetunió sajtója teszi. A legtöbb, amit lapjaink kötelezettségként vállalhatnak és amit teljesíteniük kell, hogy követik a szovjet sajtó dicsőséges példáját: Igyekezzünk méltóak lenni a szovjet lapokhoz, amelyek igazi forradalmi fegyverek, a szocializmus építésének cselekvő tényezőjévé avatták a pártfőnököt!

PETŐFIRE EMLÉKEZVE

az igazi hazafiasságot hirdetjük

Mosolyogni kellene azon a kínos erőlködésen, amelyvel a felszabadulás előtti évszázadok alkalmi cikkírói igyekeztek Petőfi szellemiségét az álhazafiaság elkoptatott szólamaiba burkolni. Mosolyogni kellene rajta, ha nem lenne oly elszomorító, hogy csaknem száz éven keresztül ölték meg évről-évre a költőóriást a reakciós haszonhajhászok, akik egyik legádázabb elenségük emlékéből is hasznot igyekeztek maguknak kovácsolni.

Hogyan erőlködtek és versenyeztek „ünnepi” szónokok és cikkírók a hangzatos jelzők puffogatásában. „HAZANK” lángelkű költője”; „Üstökös a MAGYAR mennybolton.” „A MAGYAROK nagy géniusza”, — ezek voltak a szerényebb utalások arra a hamisításra, hogy Petőfi csak azért élt és csak azért halt meg huszonhat éves korában, hogy az az osztály, amely elnyomta őt a világ minden dolgozójával együttérző dolgozó magyar nép ellen.

Da halálának száz esztendő fordulóján ismét él Petőfi szelleme. Él a népi demokráciákban, él a hatalmas Szovjetunióban és él, a még fel nem szabadult dolgozó népek lelkében. Mert Petőfi az egész világe volt, anélkül, hogy „világpolgár” lett volna. És magyar volt anélkül, hogy elmerült volna a polgári nacionaliz-

mus fajimádó, osztálygögs örületében. Petőfi száz év előtt tökéletesen össze tudta egyeztetni az elnyomott dolgozók nemzetközi szolidaritásával az IGAZI HAZAFIASSÁGOT.

Petőfi azok közé a költők közé tartozott, akik nem a patlogó rimek, nem a szépen csiszolt versformák kedvéért írtak, hanem azért, mert érzéseiknek, hitüknek a vers volt számukra a legmegfelelőbb kifejezési forma. Petőfi elsősorban forradalmár volt. Költészeté forradalmiságából fakadt és annak alárendeltje volt. Ezért HITTE Petőfi azt amit mondott, ezért AKARTA is azt, amit hirdetett: a dolgozó nép felélemelkedését, az évszázados nyomorból. A forradalmár Petőfi tollából még a költői etragadtatás pillanataiban is őszinte szavak folytak és nem üres szólal, hogy:

„Ott essem el én,

A harc mezején”

— hanem az egész világ szabadságáért sikraszálló hős vágya, hogy az elnyomók a népnyzók elleni harcban odaadja, ha kell, az életet is. Hihető egyetlen pillanatra is, hogy az az ember, aki önként, minden külső kényszer nélkül, sőt feletteseinek akarata ellenére ment a szabadságért vívott harc első vonalába, az egész magyarságért halt volna meg? Aki annyira ostromozta, gyűlölte az elnyomást, az ország kizsákmányoló osztályáért is áldozta életét? Nem. Petőfi gyűlölte a minden nemzetiségű kizsákmá-

nyolókat és imádta az egész világ dolgozó népeit; akiknek szabadságáért harcolt és hősi halált halt.

A halál nagy csalódástól mentette meg Petőfit. Nem kellett látnia, hogy a polgárság, amely csak az imént szabadult ki a hűbéruralom följogadásából miként válik kizsákmányolója szabadsága kiharcolójának, a dolgozó népnek. Miként alakítja át a föld rabszolgáit, a bányák és gyárak kiuzsorázott proletárait. Nem kellett látnia, hogy a jobbagyorskak csak formailag szűnt meg, a dolgozó paraszt kizsákmányolása tovább folyik és a földesur mellett most már a felcseperegett zsirosgazdák is szívják a dolgozóparaszt véréit.

Es Petőfi, aki annyira szerette a falu népét, — hiszen maga is népi és nem népieskedő volt, — nem tudta, hogy az a föld, amely fiatal testét magába fogadta, még csaknem száz évig rabszolgatartója lesz az ott élő dolgozó parasztságnak. Nem tudta, hogy arról a földről, amelyet oly bőven öntözött a szabadságért harcolók vére, ezrével vándorolnak majd ki a nyomor elől a dolgozó román és magyar parasztaik. Nem tudta, hogy az ország, uhová kivándoroltak, a kizsákmányolók szabad vadászterülete, ahol minden gatlás nélkül lehet a „mindenható” töke oltárán feláldozni a dolgozó ember utolsó csepp munkaerejét is. Nem tudta azt sem, hogy dolgozó parasztaink abba az országba vándorolnak ki, ahol az embereket színük és fajuk szerint osztályozzák, — száz esztendővel Petőfi halála után is.

Nem. Petőfi nem tudta ezeket a dolgokat. De hitt abban, hogy a sötét korszak után jobb kor jön, amikor az ő osztálya, a dolgozók hatalmas tábora felszabadul a kizsákmányolás alól. És hite, álma valósággá vált napjainkban, azon a földön is, ahol a forradalmár költő utoljára tekintett a szebb, boldogabb jövőt hozó felkelő nap felé.

A lángeszű, nagy Lenin vezető sével, a dolgozó nép harcok küzdelme abban az országban, amely Petőfi idejében az elnyomók oldalán harcolt a szabadságért küzdők ellen, — megszűnt az elnyomás, a kizsákmányolás. És abban az országban, amely egyik vezetője volt a zarnokok szövetségének, megindult a dolgozó népek felemelkedése gazdasági és kulturális téren egyaránt. Igen, abból az országból, amely Petőfi idejében az elnyomók segítője volt, ma a világ elnyomott népeinek felszabadítója, a zarnokság alatt színlődő népek reménysege vált.

Petőfi álmai a Szocializmus Hazájában és a népi demokrácia országaiban valósággá váltak. Minden ami körülöttünk történik, minden törvény és intézkedés, amely a dolgozó nép érdekében napvilágot lát, a haladás, a forradalom Nagy Pártjának határo-

Petőfi Sándor:

EGY GONDOLAT BÁNT ENGEMET...

Egy gondolat bánt engemet:
Agyban, párnák közt halni meg!
Lassan hervadai el, mint a virág,
Amelyen titkos féreg foga rág;
Elfogyi lassan, mint a gyertyaszál,
Mely elhagyott üres szobában áll.
Ne ily halált adj, Istenem,
Ne ily halált adj én ne keml
Legyek fa, melyen villám fut keresztül,
Vagy melyet szélvész csak var ki tövestül;
Legyek kőszirt mit a heg yról a völgybe
Eget-földet rázó mennydörgés dönt le...
Ha majd minden rabszolga nép
Jármát megunva sikra lép,
Pirosló arccal és piros zászlókkal
És a zászlókon eme szent jelszóval:
„Világszabadság!”
S ezt elharsogják
Elharsogják kelettől nyugatig,
S a zarnokság velük meg ütközik:
Ott essem el én,
A harc mezején,
Ott folyjon az ifjúi vér ki szivemből,
S ha ajkam örömteli vég szava zendül,
Hadd nyelje el azt az acéli zörej,
A trombita hangja, az ág yudórej,
A holttestemen át
Fújó paripák
Száguldjanak a kivított díadalra,
S ott hagyjanak engemet összetiporva, —
Ott szedjék össze elszórt csontomat,
Ha jön majd a nagy tene tési nap,
Hol ünnepélyes, lassu gyászzenével
És fátyolos zászlók kíséretével
A hőseket egy közös sír nak adják,
Kik érted haltak, szent világszabadság!

Pártélet

A középfoku káderiskola nevelőmunkájának tanulságai

zatai, — mind Petőfinek a forradalmár felkesedéseivel érdemelt álmát valósítják meg.

Ezért ez a századik halálórási évforduló az igazi ünneplése Petőfi egyéniségének. Nem a kokárdás, csindadrattás népbolondítás, amellyel a lényeg: dolgozó népünknek a nyomorból való kiemelését ködösíteték el. Ez, ez a mostani megemlékezés az igazi hazafiasság, mert Petőfire emlékezve a dolgozókhazája iránti szeretetet valljuk!

Hacsak az új mezőgazdasági adóörvényt nézzük, láthatjuk, hogy győz a költő sejtelméből a nagy elmélkedők iránymutatása alapján valóság. A szerelmet daloló költő, a család életet jaksztó erejét hirdető lantos kétségbeesve látta, hogy szegény dolgozóparasztjaink nem mernek életet adni újabb nemzedéknek, mert kevés a föld, az adó nagy, nem veszi tekintetbe az elnyomók állama a család nagyságát, terhét.

A mi új mezőgazdasági adóörvényünk a szegény és középparasztiságot adókedvezményben részesíti. A népi demokrácia közteherviselése szabaddá, boldoggá teszi a dolgozó paraszt család életét, mert nem akadályozza meg a család természetes fejlődését és hozzájárul az életszínvonal emelkedéséhez. Vagy az új oktatási törvény soha nem látott lehetőségét nyújt új haladászeliemi értelmiségek kiképzésére. A ma iskolájából már nem csapnák ki Petőfit forradalmi gondolkodásért, hanem forradalmi szellemben nevelik a dolgozó gyermekeit. A régi állam művészetpartoló intézkedései már nem zavarják ki Petőfit a vándorszínészek keserves hideg országutjára. A bevonuló katonák nyugodtan tölthetik katonai idejét szabad, emberi élet élő társával: odahaza az asz szony és a kisgyermek feje alól nem huzza ki a finánc a párnát többé, mert kis gazdasága teljes adómentességet élvez.

És ha gyermekei felnőnek nincsen már gondja velük, a gyárak, üzemek, irodák, egyetemek a dolgozóparasztok gyermekeivel telnek meg, a kollektív gazdálkodás pedig gond nélkül, nyugodt, biztos életet nyújt a falun maradtoknak.

A dolgozó állama természetesen a dolgozó életét könnyíti meg és évről-évre, hónapról-hónapra könnyebb, szebb és jobb lesz itt a dolgozó élete, falun és városban egyaránt. Ehhez azonban az kell, hogy szeressük azokat, akiket Petőfi szeretett: minden nép dolgozóját és gyűlöljük a Petőfi által annyira gyűlölt minden nemzetiségű kizsákmányolókat.

Itt, Népköztársaságunkban rendkívül nagyfontosságú politikai és gazdasági kampány kezdődött. A gabonagyűjtés sikerre vitele hazafias kötelessége mindenkinek, hogy megerősíthessük országunkat, hogy kiemeljük a gazdasági és kulturális visszamaradottság állapotából, hogy elűzzük a szegénységet és sötétséget a Román Népköztársaság területéről. Ime, ez a mi hazafiasságunk s ezért érezzük ma is élőknek a száz éve halott Petőfit —

A szociálisták építéséhez nem csupán a termelés fokozása szükséges. Új káderek kellene, új emberek, akik megfelelően képviselik a néphatalom ügyét a közösségi élet minden vonatkozásában. Sztálin elvtárs a káderkérdést a Szovjetunió fejlődésének egyik legkomolyabb problémájaként jelölte meg és a Román Munkáspárt fokozott figyelmet fordított arra, hogy a káderkérdés napirendi feladata legyen a pártmunkának. Ezt a célt szolgálják a középfoku káderiskolák, amelyekben a szociálistákért folyó küzdelem arcvonalán kitűnt elvtársakat oktatják a marxizmus-leninizmus alapelveire. Most, augusztus ötödikén fejeződik be az aradi középfoku pártkáderiskola legutóbbi tanulócsoportjának munkája és újabb 36 fiatal elvtárs tér vissza a minden napi pártmunkához, három hónapi tanulás után.

Pártkáderiskolánk vezetőségének törekvése, — a megyei pártbizottság vezetőségének irányításával, — hogy a háromhónapos tanfolyamok során a lehető legnagyobb mértékben gyakorlatba vigye az új típusú tanítást. Módszeresen dolgoznak azon, hogy a régi tanulási módszert kiküszöböljék és a tudás elsajátításának új, szociálista módszerét meghonosítsák. Az egymástkövető tanfolyamok során egyre jobban kialakul ez az új módszer és valamennyi tanfolyam bőséges tanulsággal, sok-sok tapasztalattal szolgál.

A jelenleg befejeződő középfoku káderoktatás 36 tanulója közül 13 nő volt, s a hallgatók életkora 19 és 30 év között váltakozott. Az oktatás alapja a tananyag egyéni tanulmányozásának módszere; a cél a személyes felelősségérzet és az egyéni öntudat fejlesztése. Mint általában, a most végetérő tanfolyam alkalmával is, az első hetekben fokozott támogatást kellett adni a résztvevőknek. Az igazgatóság lehetőleg külön-külön foglalkozott a tanulókkal. Támogatta őket abban, hogy megtanulják: hogyan hatolhatnak minél alaposabban, az elsajátítandó anyagba, hogyan rendszeresíthetik tudásukat és, hogy a legjobb munkamódszert sajátítsák el. Szinte szemmel látható volt, mint megtanultak ennek a módszeres munkának eredményei. Megfigyelhető volt, mint alakult ki a kollektív szellem, miként kezdtek együttműködni a hallgatók és napról-napra jobban kifejlődött az egymást segítés.

Kitűnő példák egész sora bizonyítja, hogy a szociálisták nevelőmunka mint hantja le a dolgozókról az esetleges polgári felszint, amely alatt igazi munkáspéldául félénk és zárkózott volt, öntudat táruul fel. Egyik elvtársnő amikor a középfoku káderiskolába került. Egyéni problémák foglalkoztatták, amelyek elvonták a tanulástól. Az iskola vezetősége azonnal észrevette ezt és igyekezett megközelíteni az elvtársnő igazi személyiségét. Ebbe a munkába bevonták a legöntudatosabb tanulókat is. Beszélgetésekkel, komoly támogatás útján sikerült elérni, hogy az elvtársnő fokozatosan felhagyott zárkózottságával. Érdeklődése kitárult és kapcsolatai mind bensőségesebbek lettek a kollektívával. Egyre élénkebbé vált, felébredt benne a társas lény. Fellobogott az ambíció és úgy bekapcsolódott az iskola életébe, hogy ma már talán magam sem hinné el, hogy régebbi környezete valaha is befolyásolhatta. Eleinte távozni akart az iskolából, — most, hogy a munka vége felé közeledik, egyike a legjobbaknak. Megítélése világos, ideológiai alapja szilárd: Így formálódna a szociálista nevelés módszereinek hatása alatt az új káderek.

Másik példa: Az egyik elvtárs, akit az iskola pártbizottságának propaganda és agitációs munkájával bíztak meg, elhanyagolta a faliújságot. Nyilvánvaló volt, hogy az elvtársnál a személyi felelősségérzés fejlesztése szükséges. A helyesen alkalmazott bírálat, a kollektív elvtársias de határozott magatartása meghozta az eredményt; az elvtárs ma már mozgósító és kezdeményező tényezővé vált, aki nemcsak vállalja, de teljesíti a feladatokat.

Erős kispolgári hatások mutatkoztak egyik fiatal munkás elvtársnál. Nehezen illeszkedett az iskola fegyelmébe, arról panaszkodott, hogy túlszűfolt a program — ugyanakkor pedig arról beszélt, hogy... unatkozik. Itt is hasonló módszerrel dolgozott az iskola kollektívája. Rövidesen kiderült, hogy az elvtársban elevenen él az osztályöntudat és fejlődőképesség. Nagy hatással volt rá az illegális harcosok küzdelmeiről szóló anyag. Talán ez volt a legfőbb tényezője annak, hogy az elvtárs rövidesen már bizonyosságát adta: elfogadja a bírálatot, cselekvő tényezővé fejlődött, felelősséggel járó megbízást fogadott el, verseket — még hozzá jól sikerült verseket — ír és részt vesz a faliújságmunkában.

Ezek a példák azt bizonyítják, hogy az oktatás hatalmas fegyvert módszeresen kell használnunk. A politikai színvonal és az ideológiai tudás színvonalának emelése a pártkáderiskolákon kívül is, általános pártfeladat. A pártmunkát céltudatosan minőségi munkává kell fejlesztenünk és ehhez — mint Lenin elvtárs mondta, — tanulni, tanulni és tanulni szükséges. Nem mindegy azonban, hogy miképpen történik a tanítás. Jellemző, hogy a középfoku pártkáderiskola hallgatói a tanulás munkájának befejezésére nem úgy készülnek, mint a vizsgára. Nem feleltetés és osztályozás módszerével vizsgálják meg tudásukat. Ők nem is tekintik a tanfolyamzárást „erőpróbanak”. Valamennyien úgy dolgoznak az utolsó napokban, hogy a szerzett tudást teljessé akarják tenni. Kiaknazzák az együttes tanulás lehetőségét, állandóan kérdéseket intéznek az oktató kollektívához — szóval nem vizsgára, hanem a további munkára készülnek!

És a középfoku pártkáderiskola munkájának ez a legnagyobb tanulsága. Itt fokozatosan és állandóan javuló eredménnyel sikerül megvalósítani a szociálista oktatás módszerét — ezt pedig gyakorlatilag kell alkalmazni a pártmunka összes más vonatkozásában is!

Petőfi a nép volt, a világ sok nemzetiségű dolgozó népé. Ne vegyük tehát szájukra Petőfi nevét azok, akik a dolgozó népek ellen újabb háborút igyekeznének előkészíteni. És ne vallják magukénak Petőfit azok sem, akik a háborút akarók szolgálatában állnak. Petőfi a dolgozó nép tanítója, felvilágosítója volt: ne beszéljenek Petőfiről a babonák, a sötétség terjesztői, mert a nagy forradalmi költő megvetette őket. De vándoroljon el gondolatban

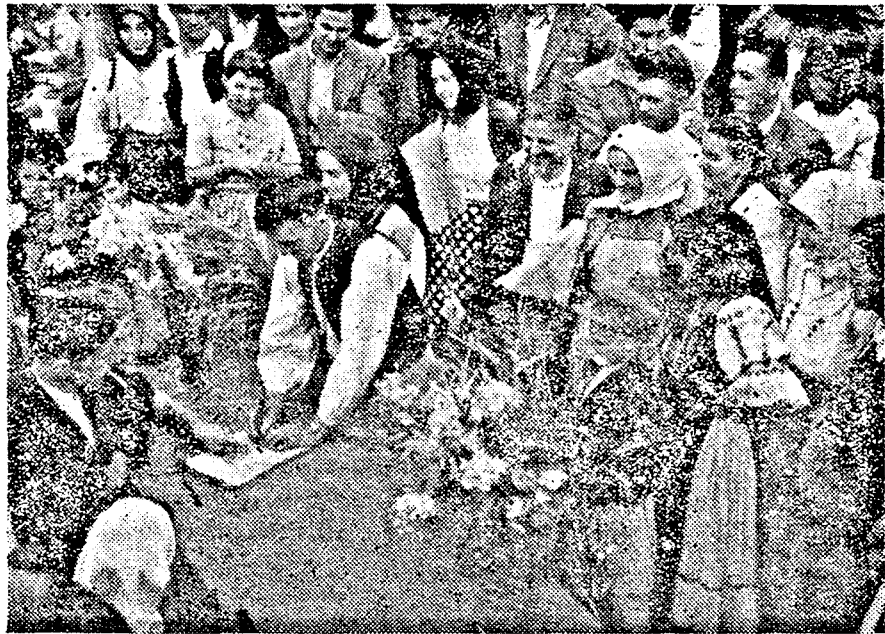
minden becsületes dolgozó, küldjék el fogadalmukat a föld minden részéről a márciusi ifjuság városába nagy béketüntetésre serglő ifjak a segesvári tömegsírhoz. Fogadjuk meg nagy fogadalmunkkal, hogy hűek maradjunk Petőfi szelleméhez és készen állunk a szarnokszag ellen harcolni: PIROSLÓ ARCCAL ÉS PIROSLÓ ZASZLÓKKAL, A SZENT VI-LAGSZABADSÁGÉRT!

BAKACS BÉLA.

Előre, a mezőgazdaság szocialista átalakításának útján!

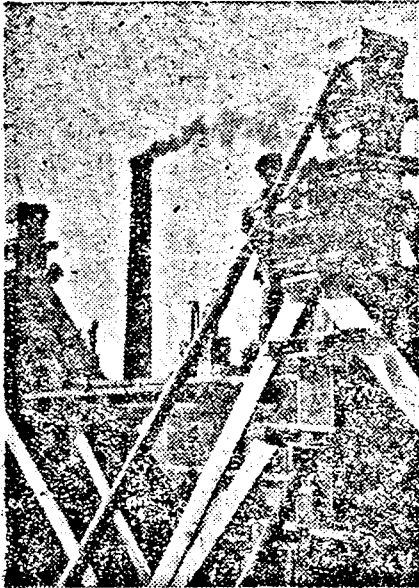

Ünnepelőben, zászlók alatt, összejöttek a zabránii dolgozóparasztok, hogy Aradmegye első kollektív gazdaságának megalakulását ünnepejjék.

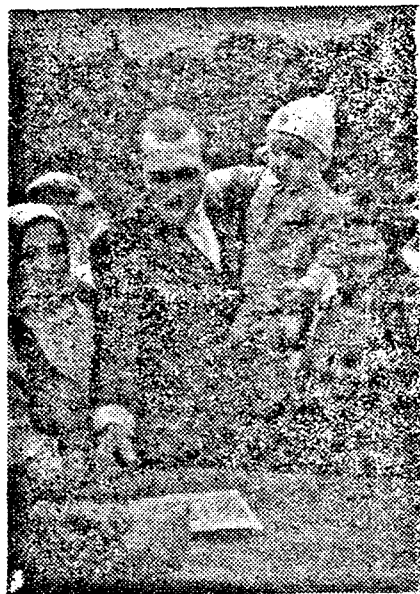

Az „Uj ut“ kollektív gazdaság alapítási szerződésén egymás után sorakoznak az aláírók: 42 család fogott össze, hogy hadat üzenjen a visszamaradottságnak és kizsákmányolásnak.

Éljen a munkásosztály és a dolgozóparasztok szövetsége!

Az első aradmegyei kollektív gazdaságban már folyik a szocialista munka — a védnökséget vállaló „Vörös Lobogó“ gyárat pedig újjáteremti a munkás nép építőereje.

Miculița Gheorghe zabránii dolgozóparaszt, aki gyermekét is elhozta, hogy ott legyen az alapítási szerződés aláírásánál. Gyermekünkért küzdünk, amikor a szocializmust építjük!

Nevető arcok, bizakodó tekintetek: a lelkesedés öröme tölti el az embereket, amint a zabránii „Uj ut“ munkaközösség tagjai aláírják az alapító okmányt.

A sajtó: szoros kapcsolat a tömegek és a népi közigazgatás között

Irta: KOVAGÓ MIHÁLY,

Arad megye ideiglenes bizottságának titkára.

A megyei néptanács a nép uralmának helyi szerve, a nép hatalmát gyakorolja a dolgozók érdekében és feladatát csak úgy tudja teljesíteni, hogy állandó, közvetlen kapcsolatban áll a tömegekkel. Ennek szolgálatában a sajtót is fel kell használni, hogy az újságok ne úgy dolgozzanak, mint a régi időkben, amikor a sajtó is, a közszolgálat is idegen volt a tömegek érdekeitől. A lapok ma ugyanazt a célt szolgálják, mint az új közigazgatás és természetes, hogy szoros együttműködésnek kell léteznie e két tényező között. Az arad megyei ideiglenes bizottság már eddig is felismerte ennek fontosságát és igénybevette a sajtót. Ezentúl még szorosabbá kell válnia a kapcsolat, hiszen a két helyi aradi újság most már hivatalos lapunkká lett.

Kettős feladat vár a „Jövő“-re is, amikor most már mint a Román Munkáspárt és az arad megyei valamint aradi ideiglenes bizottságok hivatalos lapja működik. Az újságnak nemcsak kollektív agitátornak, de kollektív szervezőnek is kell lennie és már ez a szocialista meghatározás magában foglalja azt, hogy lapjaink mint cselekvő tényezők vesznek részt az új államberendezkedés szervezésében is. Az újságon keresztül nemcsak naponta közvetítjük a néphatalom helyi szerveinek szavát a tömegek felé; hanem naponta a lapokon keresztül hallhatjuk meg, olvashatjuk azt amit a dolgozó nép akar. Nagyon fontos ez, mert hiszen mi sem lehetünk ott mindenkor, mindenütt. Jelszavunk: azonnal intézkedni a helyszínen. Ezt a jelszót minden igyekezetünkkel megvalósítjuk, mint például a cséplés és gabonagyűjtés kampánya során. Számtalan esetben a helyszínen találkoztunk helyi szükségleteket kifejező kívánságokkal és nyomban teljesítettük is azokat. Így Simonyifalván kifejezték azon óhajukat, hogy a gabonagyűjtés során ne kelljen Kiszőre vinni a kicséplést kenyérmagot, hanem a faluhoz közelebb létesítsünk raktárt. Ugyanez volt a vadászai kívánsága is. Rövid úton intézkedtünk és ma már az a helyzet, hogy mindkét község a Vadászon létesített gabonarakthoz viheti a kicséplést gabonát. A pécskai járásban hasonló volt a helyzet Kispereg viszonylatában. A kisperegiek most már a háromkilométerre lévő Nagypereg-re vihetik a kenyérmagot.

Ezek csak kiragadott példák. Számos intézkedés történt a helyszínen és rövid úton. Ez pedig könnyebbé válik, ha a sajtó munkáját is igénybe vesszük a helyi szükségletek megismerésénél. — Használják a dolgozóparasztlapjainkat, mint az ideiglenes bizottsággal való kapcsolat útját és

Igy él, pezseg az aradi ipari munkahelyek élete

A munkás teremőerő dűbörgő lűktetése adja a munka űtemét

A szocialista versenyek mind általánosabbá váló lendűlete jellemzi Arad ipari termelését. Arad dolgozói többtermeléssel űnneplik a felszabadulás ötödik évfordulóját

Igazgatói szoba a Vörös Lobogó-gyárban. A falak, a butorok, az ajtó, az ablakok ugya nazok — és mégis, milyen változás! RÉGEN: a kizsákmányolók lakája űlt itt, gondos elszigeteltségben a dolgozótól, hűvös elűkelőségben. És a belépés! Milyen körűlményes volt a munkásnak bejutnia az igazgató urakhoz. MOST: itt is érezni a gyár hatalmas lűktetését. Az ajtót ugyszólván nem is csukják ki-lincse, jönnek a dolgozók, hogy meg beszéljék a különbűzű kérdűseket a gyár személyzeti űgyeinek munkásigazgatójával. Közben szűl a távbeszűlű-készűlűk csengűje. Egyszer, nűgyyszer, hatszor. Most éppen Bukarest jelentűkezik, a gyár küldűtte beszél, aki a munkások munkaruhájának lűgyét intűzi a fűvűrosban. „Hogyan? Igen, igen. Mindent kűvesse el, hogy megszerezűze! Amit szabad forgalomban kaphat, ott kűrje a címet és azonnal megvesűszűk! És hozzon a festűde munkásainak védűőalarcot... igen, igen védűőalarcot. Nem, nem annyit, tűbbet: a festűknek szűksűges ez a védűelem!” A kagylű a helyűre kerűl és az igazgató tárgyal tűvűbb... munkás, a munkásokkal.

A munkások szemelűttűra szűletik meg a „Vörös Lobogű” űj gyűrűtelepe

Itt is, mint a gyár minden munkahelyűn, a munkás tereműerű dűbűrgű lűktetűse adja a munka űtemét. A hűttűrben pedig ott magasodik műr ez űj építűkezés kibontakozű kűrvonala. Mert

szűntű jekűpűkűnt, itt, a munkások szemelűttűra szűletik meg a Vörös Lobogű űj gyűrűtelepe; ahol műr egyűlűre szűntű ki sem fejezűhetű műdűn megsekszűrozűdik műj a nagy nehűzűipari űzem termelűereje.

Epűl az űj gyűr, pedig nem kűnnyű feladat a tervűk keresztűlűvitele. Hanem a munkásakarát lekűzűdi a nehűzűsegekűt és hűnapról hűnapra harcol azűrt, hogy az elűirűnyzűt munkát teljesűthessűk.

Hűrom esztűdű alatt kell elkűszűlnűe az űjűszűlűttű Vörös Lobogű építűkezűseinek és amikor műr minden renűben lűsz, akkor 300 szűzűalűkűlűk tűbbet lehet termelűni, mint jelenűleg!

Ez azonban csak szerűny szűmítűs és űgy adűdik, hogy a jelenűleg hűrom munkászűkban folyű termelűs mennyű. sűgűt vűve alapul, az űjűszűervezett

Epűl a „Victoria” szűrszűmgűpűgyűr

Es nem messze a Vörös Lobogűtűl műsűk nagyfontűssűgű gyűr építűkezűse folyűk: műr lűthűtűk a falak, amelyek kűzűtt.

Arad űj nehűzűipari űzeme, a Victoria szűrszűmgűpűgyűr kap ott hűnt. A Victoria-gyűr, amely tűbb államűsított kisűzeműből lűtesűlt, a magva ennek a nagyszűrű, űj gyűrűnek és a jelenűleg műg szűrszűrtűn dolgozű Victoria űzemrűszűk dolgozűi űntűdűatosan kűszűlűnek arra, hogy az orszűg egyűk legkoműlyabb nehűzűipari gyűrűnek munkásai vűlnűk.

A Victoria űntűdűeinek munkásai és a modelaszűtalosok szocialista versűnyt folytűnak és a gyűr űzemrűszűeiben 120 egyűni szocialista versűny folyűk!

Igen, ez az: a szocialista versűnyek mind általűnosabbá válű lűndűlete jellemzi Arad ipari termelűsűt.

A CFR fűműhelyben és a fűtűhűzűban műst fejezűtek be kűt vűroskűzűi szocialista versűnyt: a fűműhely munkásai kolozsvűri elűtűrsűikkal folytűtott szű.

munkával egyűten vűltűsűs munkával erűk el a 300 szűzűalűkűs termelűsi tűbb letűt. Vagvis,

ha akkor is tűbb vűltűst állűtanak munkába, akkor annyiszűr sokszűrozűdik meg a termelűs, ahűny munkászűk dolgozűk.

Minden eshetűsűge űgy kűszűtik el a gyűrűt, hogy hatalmas acűűntűdűűk is hagyűnak helyűt. Az acűűntűdűe lűe-sűtűse nem szerepel a gyűr hűroműves beruhűzűsi tervűben, de az általűnos tervűbe beiktűttűk.

Az űj Vörös Lobogűban a kűszűlűű vasűti kocsi „sajűt lűbűn” műgy egyűk munkahelyűrűl a műsűkűra, teljesűn űssűzűűgűvű, folyamatűssű vűlik a termelűs.

Termesűzetűsen műndűrűe csak az építűkezűsi munka befejezűsűvel kerűl sor, de kűzben, ahogy halad az építűkezés, műr megűtűrtűnik az átűllítűs. Nűveli műj a termelűs erűdűműnyessűgűt az is, hogy a jelenűlegi szűmítűsűk űssűzű-állűtűsűnűl egy-gűy fűzűsűra 7 munkűűrűt vettek alapul, de amikor a munkások megseksűjtűk a darukkal tűrtűnű munkát, akkor a munkűűdű jelenűsűen csűkűken műj.

cialista versűngűsűkűben; a fűtűhűzű dolgozűi pedig a temesvűri fűtűhűzű dolgozűi vűl folytűtott versűnyűkűben lűttek elűk. Ezeket

a versűnyekűt azűrt nyertűk meg, mert mindkűt űzemben sok az egyűni versűny.

Epűen ezűrt reális a CFR fűműhely és az űssűzűs tűbbi űzemrűszűk munkásainak kűtelezűtűssűgűvűllalűsa, hogy az augűstűs hűvi tervűűirűst Augűstűs 23 tűszűletűre, a felszabadulás évfordűlűjűnak napjűra teljesűtik. Az aradi vasűti műhelyek dolgozűinak ezt a kűtelezűtűssűgűvűllalűsűt a szocialista versűnyek szűlleme lendűti diadűlűra!

Kűzűp és kisűzemeinkben is állandű munkaműdszűrű vűlik a szocialista versűny

Es nem csűpűn a nagy gyűrűkban pezűeg elűvenen a szocialista versűny űj űtemű elete.

Kűzűp és kisűzemeek munkásai szűműra vűlik egyűre nagűyűbű szűmban munkaműdszűrű a szocialista versűny. A Fűerűrűl gyűr kilenc

osztűlya versűnyben áll, az egyűni versűnyzűk szűma itt 120. A Solli-darűtűtea fűműipari termelűszűűvetűkezet elűsű és műsűdűkűkű osztűlya versűnyez egyűműsűl; a Polychrom gyűrűban, ahol műr 1950-re termelűnek, 74 egyűni versűny folyűk; az Oxigűngűgyűrűban hűrom vűltűsű versűnyez egyűműsűl; a FITA gyűrűban nűgy osztűlya és nűgy csoport versűnyez és ezenkűvűl 304 FITA-gyűri munkás egyűnűleg versűng a szocialista termelűs szűllemeben.

Kűlűnben a FITA gyűr hűrisűnyűaszűűlűya szocialista versűnyt folytűt a temesvűri „Ocsűkű Terűzia” gyűr hűrisűnyűaszűűlűyával, a „Rashel” osztűlya pedig a bukarestű „Brainer Bűla” gyűr „Rashel” osztűlyával versűnyez.

Versűny folyűk a Libertűtea cipűgyűrűban is és itt ebbűn az űzemben jűliusban, illetve a mai napig 17 szűzűalűkűlűk teljesűtűttűk tűl az elűirűnyzűttű, a termelűkűnyssűgű 6 szűzűalűkűlűk nűvekedűtt, az űnkűűtűsűgi űr 22 szűzűalűkűlűk csűkűkent. A gyűrűban hat csoport versűnyez.

Koműly elűkűszűlűtekek folyűnak az űjű erűdűműnyekűt elűrt versűnyek folytűtűsűra a „December 30” gyűrűban is. Itt jelenűleg arról gondoskűdnűk, hogy teljes lendűletűt biztosűtsűnak a termelűsűnek.

A gyűrűba műst erűkezik űj gyűpot és hogy ennek feldolgozűsa zűkűkenűsműntesűn tűrtűűjűk, a fűndűű gűpűit átűllűtűk az űj fűnalra.

A „December 30” munkásai műr űly sok esűtűten bizonyűttűttűk be, hogy a hűja űket a szocialista versűny szűlleme és augűstűs elűsű napjűitűl kezdűve egűszűn biztosűjűbb sikerekkűl erűsűtik meg ezt.

Igy él, lűktűt, mozog az aradi ipari munkahelyek elete. Mindenűtt űj életűre kűl az ifűsűgi munka. Kűt legnagyobb űzeműnk, a CFR és a Vörös Lobogű munkásai vűllalűttűk, hogy az Allami Terv augűstűsű elűirűnyzűttűt augűstűs 23-ig teljesűtik és amennyűre biztos, hogy ezt a kűtelezűtűssűgűvűllalűst sikerűre visűk, ugyanűlyan biztosűra vehűű, hogy műsű ipari termelűshelyeink hasonlűkűppen, koműly tűbb-termelűssűl űnneplik műj a felszabadulás ötűdűkűkűt.

(a. b. k.)

űgyűeletes gyűűgsűzűrtűra

HETűFű: 1. szűmű állami gyűűgsűzűrtűr (Avram Iancu tűr), 5. szűmű (Saguna űt), 9. szűmű (Mikelaka).

= HAZASSűG. Humm Victoria és Horvűth Árpűd jűlius 30-án házassűgot kűtűttek. (Mindűn kűlűn erűtesűtűs helyűtűt.)

— HAZASSűG. Ifű. Ocsűkű Ede műszűkűi tanűr és Csorba Műria tanűtűtűnű augűstűs 2-án Nagűvűradűn tartűk eskűvűjűket.

mi űgy tekintűk, mintha kűzvetűlen erűntűkezűsűben lennűnk. De ne csűpűn a vűgzűtt munka erűdűműnyeirűl, vagy a szűksűgűletekrűl szűműljűnak be lapjűink, hanem

alkalmazzűk a birűlatűt is. Mert csak így ismerűhetűk meg igazűn fogűyűtűkűssűgűaink, esetűleges hűbűnkűt — amelyek ellen kűzűdeni akarűnk. A sajtű hangja a nép

akarűtűnak és a nép hatalműnak hangja, szavűnak visszűhangra kell talűlnűa a szűles tűmegekűben és a nűpi állam kűzűigazgűtűsi szűlűgűlatűban egyűrűnt.

Gondoskodás az anyákról és a gyermekekről

A gyermekekről és anyákról való gondoskodás jegyében létesítették Aradon és a megyében a tej- és a diétikus konyhákat, ahol beteg gyermekek részére főznek, valamint az anyákat látják el tejjel. A megye területén 44 ilyen konyha működik, a városban egy előre 9 konyhában főznek és a közeljövőben a Pernyavában újabb ilyen tejkonyhát létesítenek. A tejkonyhákban orvosi ellenőrzés alatt megy a munka és Aradon több mint ezer személyt látnak el, a megyében pedig közel 2000 azoknak a száma, akik a tejkonyháról kapnak ételmezt.

Rádióműsor:

Kedd, augusztus 2

BUKAREST I. 6: Hírek. — 6.15: Hanglemek. — 6.20: Torna. — 6.30: Zene. — 7: Magyar nyelvű adás. 7.30: A Scanteia vezércikke. 13.02: Műsorismertetés. — 13.07: Hanglemek. — 13.20: Sajtószerelmé. 13.30: Zenekar. — 14: Tudományos előadás. — 14.30: Hírek. — 14.57: Időjárásjelentés. — 18.30: Orosz nyelvlecke. — 19: Magyar nyelvű adás. — 19.10: Kultúrkrónika. — 19.25: Klasszikus táncok. — 20: Hírek. — 20.20: Rádiógyetem. — 20.30: Klarinét. — 20.45: Zenei enciklopédia. — 21: Koncert. — 22: Hírek. — 22.15: Sportíradó. — 22.50: Hanglemek. — 23.30: Hírek. — 23.35: Változatos zene. — 23.55: Román népzene.

BUKAREST II. 13: Könnyű zene. 14: Hanglemek. — 14.45: Szovjet énekkarok. — 20: Operaest: Donizetti: Don Pasquale. — 22.15: Sonny Niculescu mélyhedűn játszik. — 22.35: Hanglemek.

BUDAPEST I. 7: Hírek. — 7.20: Reggeli zene. — 11.30: Zenekari művek. — 12: Hírek. — 12.15: Tánc zene. — 13: Asztali muzsika. — 14.15: Orosz zenekari művek. — 15: Kórus. — 15.30: Zene. — 17.30: Nyitány. — 18.30: Együttes. 18.45: Liszt: Spanyol rapszódia. — 19: Népdalok. 22.20: „Tavaszi ég a szemekben”. — 23.10: Zongora. — 23.50: Tánczene.

BUDAPEST II. 7: Reggeli zene. 7.30: Zene. — 8: Hírek. — 8.10: Könnyű zene. — 9: Orosz szerzők műveiből. — 10.15: Dalok. — 14.50: Mozart műveiből. — 16: Orgona. — 17: Tánczene. — 18: Enek. — 18.45: Zeneiskola. — 19.30: Muzsika. — 21.05: Szív küldi szívnek. — 21.40: Sport. — 22: Magyar nóták.

A dolgozó milliók érdekében!

A munkásosztály a múlt évtizedek súlyos, áldozatos harcaiban felejthetetlenül megtanulta, hogy a sajtó milyen éles fegyver annak a kezében, akinek birtokában van. A verejték és vértenger „tandija” árán és a munkásosztály pártjának lángeszű vezetői: Marx-Engels-Lenin és Sztálin tanításai nyomán szerzett tapasztalatok kitörülhetetlen élességgel és mélyen vették a dolgozó milliók agyába és szívébe, hogyan tudták a múltban és ma is az imperialista kormányok vezetése alatt álló országokban, a hatalom bitorló a sajtót a kizsákmányolt és elnyomott dolgozó nép félrevezetésére és egymással szembe fordítására, saját érdekében felhasználni — a kizsákmá-

nyoltak és elnyomottak ellen. A tegnap még elnyomott nép soraiból kikerült vezetőknek tudniuk kell és fel is használják a napról-napra élesedő osztályharcban, a most már a néphatalomban lévő sajtót a hatalom multbani bitorló ellen — a dolgozó milliók érdekében.

A néphatalom képviselői, akik csak az imént vették kezükbe a közigazgatás irányítását, örömmel üdvözik a Román Munkáspárt aradmegyei bizottságának magyar nyelvű lapját: a „Jövő”-t, amely Aradmegye és Aradváros ideiglenes bizottságainak is lapjává lett.

CSIBI ILONA,
Aradváros ideiglenes
bizottságának titkára

Hatalmaserejű robbanás Spanyolországban

Taranconban, a frankista Spanyolországban a napokban óriási erejű robbanás rázkódtatta meg a levegőt. A szerencsétlenségnek több halálos áldozata van.

A város lakossága félelmében a környező hegyekbe menekült. A károkat még nem becsülték fel.

A robbanás következménye 28 halott, 150 sebesült, 246 teljesen beomlott, ezer erősen megsérült ház. A robbanás a lőszerraktárban keletkezett.

Megsemmisült a gabonaraktár is, amelyben a nemrégiben betakarított termés volt felhalmozva.

Megválasztották Zimándujfalu szövetkezeti vezetőségét

Az elmúlt vasárnap Zimándujfalu dolgozói megválasztották a szövetkezet új vezetőségét. A feldíszített szövetkezeti nagytérben délután négy órakor mintegy 300 szövetkezeti tag gyűlt össze. A gyűlésen résztvett a Román Munkáspárt megyei küldöttei, Andreasoiu I. és Helstiu A. elvtársak. A gyűlés megnyitása után Gombos Borbála, a Román Munkáspárt helyi szervezőtitkára emlékedett szövegére. Beszédében ismertette a vezetőségválasztás jelentőségét és egyúttal feldolgozta az új szövetkezeti törvényt. A beszéd elhangzása után az új vezetőség megválasztása következett. Ezután Ko-

vács István, a helyi ideiglenes bizottság elnöke beszélt, majd Vidórok András és Hönigesz Anna a megválasztottak nevében vállaltak kötelességet, hogy a szövetkezetben munkájukat igyekezettel végzik el. A gyűlés után közösen elénekelték az Internacionálét, majd az ifjúság táncmulatságot rendezett. Maga a gyűlés mindvégig emelkedett hangulatban folyt le és a dolgozók lelkes választásából kitűnt, hogy Ujzimánd dolgozóparasztsága megértette azt a hatalmas változást, amelyet az átszervezés hoz a szövetkezeti életbe.

SUSNEA VALERIU, levezető

A „SOLIDARITATEA”

fogasztási munkásszövetkezet

értesíti tagjait, hogy azok, akik különböző okok miatt nem cserélték be tagsági könyveiket, jelentkezzenek ezen célból, legkésőbb 1949 augusztus hó 5-ig, tagsági irodánkban, HORIA u. 1 sz. Felhívjuk figyelmüket, hogy azok, akik ezen időpontig nem jelentkeznek, elvesztik összes jogaikat.

UJ IDŐK Mozi

(volt VICTORIA)

Augustus 1-7 között bemutatja:

1. Mai Szovjetunió, híradó 15. szám
2. Lóverseny.
3. Szovjet sport.
4. Korcsolyázók.
5. Mescerei erdőben.
6. Lélegzés.

Előadások 3-tól 11-ig folytatódlog
Figyelem! Egységes helyárak: 15 lej

CORSO mozgó és Victoria kerthelyiség

Előadások d. e. 11.30 4, 6.30 és 9-kor

POPULAR mozgó és ARO kerthelyiség

Előadások 2.30 4.30, 7 és 9 30 kor

MA bemutató!

Az évad legnagyobb filmje, az 1944 évi szlovák felkelés izgalmas részleteit eleveníti meg ez a film

FARKASVEREM

IOSEF BUDSKY — MAGDA HUSAKOVA — MARTA CERNIKA

Magasrangú amerikai tiszték látogatása Ausztriában

BÉCS (Agerpress). A Tass-iroda jelentése szerint Bradley, Vandenberg, Gruenther amerikai tábornokok és Denfeld tengernagy tervezett ausztriai látogatásával kapcsolatban az „Österreichische Volkstimme” című bécsi lap így ír:

„Az amerikai felső katonai parancsnokság képviselőinek látogatási célja teljesen világos. Visszatükrözi az Egyesült Államok vezetőkörének elhatározott szándékát, amellyel Ausztriát meggyőzni akarják, hogy csatlakozzék az Északatlanti szövetséghez és hogy az országot amerikai támaszponttá alakítsák át”.

A lap cikkében erősen tiltakozik az ellen, hogy az Egyesült Államok támadó céljaira Ausztriát is felhasználja, majd élesen bírálja az osztrák kormány szolgálai készségű álláspontját az amerikaiak terveivel szemben.

Apróhirdetés

BEJARÓ mindenek főzőnő állást keres. Cím a kiadóban. 3556

TAKARÉKTÜZHÉLY épített fajtanszal eladó. Nicu Filipescu uca 5, emelet. 3557

HEGYALJARA 4 hétre hároméves gyermek mellé megbízható nő keres sürgősen. Jelentkezés: Mihai Viteazul tér 10, földszint 2. 3558
ELVESZTEK: Balogh Erzsébet és Balogh Júlianna névre szóló élelmiszerjegyek, semmisenek nyilvánítják. 3559

ELADÓ vörösréz üst, 80 literes. Kálvin János uca 24. 3560

KOMPRESSZOR motorral együtt, 1.8 HP, eladó. Hozspodár, V. Stroicsu 13. 3561

TAKARITÁST, főzést egy személy-nél vállal megbízható intelligens nő. Cím a kiadóban. 3562

ELVESZETT Sándor Ferenc 22653 számú személyazonossági igazolványa, semmisenek nyilvánítja. 3563

ELADÓ komplett, alig használt modern ebédlő, három bőr klubfotel, egy bőrdívány, íróasztal székllel, iratszékreny, amerikai rollós íróasztal, állófogas, 2 írógépasztal, írógép. Cím a kiadóban. 3564

SZÉP, modern díőfőebédlő eladó. Closea uca 10, emelet. 3565

FELHOSSZU bécsi zongora eladó. Veszthely, Hector u. 4. 3566

MEGBIZHATÓ szobaleányt azonnalra keresek. Cím a kiadóban.

ALLAST kereső négy középiskolát végzettek részére augusztus 1-én könyvelőtanfolyam kezdődik. Beck autorizált könyvelő, Cosbuc 1, ap. 10. 3503

ELADÓ modern díőháló és két modern fotel. Seminarului 4.

MINDENEST azonnalra felvesszek. Ec. Teodoroiu 4, kárpitos, 4-6-ig.

IRATOKKAH rendelkező főzítudó mindenek azonnalra felvettetik.

Petőfi uca 1, I. em. ap. 6.

LITERES, félliteres paradicsomos, továbbá befőttes üvegeket veszek. Telefon: 19.10.

Olvassa és terjessze a Jövőt

Mihuta Sima a megvalósult álmáról, a beteljesedett reményekről, a szovjet kolhozok életéről és munkájáról

A Szovjetunióban járt dolgozóparaszt-küldöttség aradmegyei tagja Zabraniban ismertette tapasztalatait

Vasárnap reggel 9 óra. Az aradi „December 30” gyár előtt a napsütésben három tehérgépkocsi várakozik és körülötte vidám fiatalok gyülekeznek... no és a gyár zenekara. A „December 30” és a „Vörös Lobogó” kultúrcsoportja készül Kiszszentmiklósról és Zabraniba, hogy előadással szórakoztassa a nagy munkában lévő dolgozóparasztokat. Felbúgnak a gépkocsi motorok, meglendülnek a zászlók és felhangzik az ének.

Igy érkeztek meg a kulturmunkás gyári dolgozók Kiszszentmiklósról, majd az előadás után folytatták útjukat abba a községbe, ahol vasárnap egy hete megalakult az ország első öt kollektív gazdaságának egyike.

Amikor a három aradi gépkocsi a zabráni Kultúrotthon elé gördült, bent a teremben javában folyt a fiatalok tánca. Jókedvű, kitűnő hangulat — a táncolókat idősebb férfiak és nők nagy csoportja vette körül. A színpad mögött gyors előkészület és megkezdődött az aradi munkások előadása, amit nagy érdeklődéssel mintegy 300 ember nézett végig.

Örömmel hallgatták a szovjet személyes élményeit a szovjet mezőgazdaságról a zabráni dolgozóparasztok

Külön érdekessége volt ennek a kultúr előadásnak, hogy eljött Zabraniba Mihuta Sima, a romániai járás Canna községében élő szovjet parasztküldöttségével utazott.

Most a közelmúltban tért vissza a Szovjetunióból, ahová a Román Népköztársaság parasztküldöttségével utazott.

Mihuta azért jött, hogy ebben a községben — ahol most kezdte meg munkáját az „Uj út” kollektív gazdaság — beszéljen arról: mit látott a nagy Szovjetunió kolhozaiban. Elsősorban is arról szólott, hogy a romániai parasztküldöttség a Szovjetunió kolhozparasztságának üdvözlését hozta Népköztársaságunk dolgozóparasztjainak.

A dolgozóparasztok munkája, élete és helyzetét megmutatja az utat, amelyen a magyar dolgozóparasztságunknak is haladnia kell, hogy egyszer és mindenkorra megszabaduljon a nélkülözésektől és a kizsákmányolástól.

Szólott arról, hogy milyen szeretettel fogadták a mi dolgozóparasztságunk küldöttségét és hogy a küldöttség tagjai milyen nagy sikerrel új életet ismerkedtek meg. Főzetlen szavakkal, a személyi tapasztalatok élményszerűségével számolt be arról, hogyan gépesítették a szovjet mezőgazdaságot és elmondta, hogy a küldöttség meglátogatta a sztálingrádi híres traktorgyárat, ahol sokezer munkás dolgozik és naponta 220 traktort állít elő.

A szovjet ipari munkásság tette lehetővé a mezőgazdaság gépesítését és egyre növekvő lendülettel dolgozik, hogy ezt még jobban megkönnyítse a Szociálista Haza boldoskításának szolgálatában.

— Egyik kolhozunk — mondotta

Mihuta — saját gépkocsiján vitt séta-autózással. Megkérdeztem tőle, hogyan jutott autóhoz? Erre elbeszélte nekem, hogy az agrotechnika, vagyis a tudományok a mezőgazdaság szolgálatába állítása, a kolhozrendszer, a közös erővel folytatott, géprővel végzett munka eredménye, hogy nagyszűrű a termés és hogy az elért eredményekből igazságosan, bőségesen részesül mindenki. Mindenre jut a kolhoztagoknak és hát így jutott autóhoz az az elvtárs is, aki engem elvitt séta-autózással. Volt olyan kolhoztag is, aki saját repülőgépet ajándékozta a Szovjet-

A kolhozparasztokban öntudat és hatalmas munkakészség él

Külön is beszélgettünk a Szovjetunióban járt romániai parasztküldöttség tagjaival.

Mihuta Sima élményekkel telve tért haza, sok-sok szín, mozzanat, kép él benne eleven erővel, amit nem is lehet egyetlen ismertetésben, de még hosszabb beszélgetésben sem elmondani.

Ez a dolgozóparaszt napokon és heteken keresztül tudna beszélni arról, hogy mit láttak a Szovjetunióban.

Igy hát kérdésekre válaszol Mihuta Sima.

A kolhozokon norma szerint dolgoznak. Ez egyik feltétele annak, hogy a fizetett munka gyümölcsét igazságosan feloszthassák. A normákat az egész kolhoz közgyűlése határozza meg, mégpedig az állagteljesítményt véve alapul. Aki jól dolgo-

A családi élet fejlődését szolgálják a nyugodt életkörülmények

A 60 éven felüli kolhozparasztokat nyugdíjazzák. Minden kolhozparaszt jövedelmének 2 százalékát agkori és munkaképtelenség esetére szóló biztosítási alapra fizeti.

A Szovjetunió kolhozaiban 60 éven felüli emberek nem kell dolgozniuk, megkapják a nyugdíjüket.

Mégis sok-sok idős kolhozparaszttal találkozott a küldöttség, akik 60 éves koruk betöltése után is dolgoznak. Így Mihuta Sima elmondja, hogy egyik kolhozban a raktárt 75 éves kolhozparaszt őrizte.

Az aradmegyei dolgozóparaszt megkérdezte: hogyan, hát nem kap nyugdíjat, dolgoznia kell? — Dehogyan nem — válaszolt a 75 éves férfi mosolyogva — megkapom én a nyugdíjat, de nem tudok munkanélkül élni. Megunnám az életet, meg azután segíteni akarok a kolhoz közösgének!

Minden kolhozparaszt saját háztartásában, otthonában él. A háztartásban főznek, látják el a család tagjait. A családi élet fejlődését szolgálja, hogy nyugodtak az életkörülmények, biztos a megélhetés. Min-

unionak, amikor a hitlerhordák megtámadták a Szociálisták Országát. El sem hinné az ember, ha nem látná a kitüntetését, amelyet ezen tetteért kapott az illető. Mihuta Sima így fejezte be ismertetését:

— Csak azt kívánom kedves elvtársak, hogy nekem és mindannyiunknak olyan életünk legyen, mint a kolhozparasztoknak! Elképzelhető, milyen örömmel hallgatták a szemtanú személyes élményeit a zabráni dolgozóparasztok és elsősorban azok, akik az „Uj út” kollektív gazdaságba tömörültek, hogy a Szovjetunió kolhozparasztságának útját járják.

zik, feltétlen túlhaladja a normát.

A kolhozparasztokban pedig olyan öntudat és munkakészség él, hogy nincs is kolhozparaszt, aki ne haladná túl a megállapított teljesítményt. Mindenkit magával ragad a munka lendülete. Itt valóban állandó munkamódszerré lett a versenyszellem.

Csak akkor indul meg minden munka, amikor az összes kolhoztagok tudják mit kell tenniük és mi a munkamennyiség, amit feltétlenül el kell végezniük.

De a határidőket soha sem tartják be: mindig előbb teljesítenek.

Eppen ezért sok a Lenin-reddel kitüntetett kolhozparaszt és a nagyra értékelt megfizetés mellett a kitüntetettek még 3000 rubelt is kapnak évente.

denki szabadon rendelkezik időjével.

Eppen ezért jó a normarendszer, mert minden dolgozó úgy osztja be munkáját, ahogy körülményeinek megfelel. A kolhozparaszt fegyelmesség, kötelességtudó és közösségben végzi a munkát, de ez a fegyelmesség éles ellenléte a kizsákmányolás rendszerében volt vakfegyelmességnek. Itt mindenkit a meggyőződés fegyelmesség és ez teremti meg a munkafegyelmét.

A kolhozparasztok megtanulták, hogy a jól szervezett munka a siker biztosítója!

A kolhozok életére nagyon jellemző, hogy a kolhozlakók már szinte teljesen úgy élnek, mint a városiak. Szórakozás, tanulás — ezt biztosítja a közösség minden tagja számára.

Iskolák, mozik, könyvtárak, kultúrcsoportok, kolhozi járó színházstúdiók, zenekarok szolgálnak a kultúréletet. No és a klub, amelyben eleven élet folyik.

Rengegeleg sakkoznak és mind többen sakkoznak jól. A kolhozok saját zene-

Olvassuk és terjesszük

A ROMÁN MUNKASPÁRT ARADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK A VÁROS ES MEGYE IDEIGLENES BIZOTTSÁGAINAK LAPJA

a JÖVŐ

kart szerveztek és hangversenyeket adnak a kolhozparkban.

És nem csak könyvtárak léteznek sok-sok könyvvel — de olvasnak is az emberek! Az iskolákban, továbbképző tanfolyamokon szakadatlanul képezik, fejlesztik a kolhozparasztokat; a gyermekek nevelése terén — ami a család feladata, — nagy segítséget nyújt az iskola.

Minden gyermek tanul és a rendelkezésre álló napközi otthonok akkor veszik igénybe, amikor akarják. Ha a szülőknek valami dolguk akad, elviszik a gyermeket a napközi otthonba, majd hazaviszik. Sehol nem olyan ószinte és igaz a gyermek iránti szeretet, mint a Szovjetunióban!

Termőföldek hektáronként 60 mázsás hozammal

Mindezek az életkörülmények úgy váltak lehetővé, hogy a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának új vezetésevel felépítették a Szociálisták Országát. Mert

az csak természetes, hogy ilyen életszínvonalat csupán a legjobb termelési eredmények biztosíthatnak.

Mihuta Sima elmondja, hogy mit hozott a szociálisták, a kolhozrendszer a szovjet mezőgazdaság számára — mázsákban, kalászkövekben kifejezve.

Népköztársaságunk dolgozóparasztságának küldöttei láttak olyan termőföldeket, amelyeken hektáronként 60 mázsás hozamot eredményezett a kollektív munka. Láttak háromkalászos búzát. Minden munkát a gépek végzik. Aratásnál a 90 lóerős hernyótalpas „Sztálin-ec”-traktor 3 kombájnt, arató-csepülő gépet húz. Mind egyik kombájnon külön hajtómotor működik, az egész gépcsoporton pedig 5 ember dolgozik. Az ilyen kombájncsoport naponta 100 hektárt arat és csepel is.

A gép a szalmát préselve dobja ki, szép sorjában, hogy azután másik traktorhajtotta szerkezet gyűjtse össze egy helyre a szalmát. A kombájn mellett teherautó halad, ebbe ömlik a kicsepelt gabona.

Nagyon fontos, hogy a kombájn mögé különleges gép, amelyen tárcsaboronafélek kerül — és nyomban elvégzik a tarlóhántást is!

A tarlóhántás nélkülözhetetlen velejárója az aratási munkának, mindenütt elvégzik ezt a fontos munkát és az eredmény nem is marad el.

Mennyiségileg és minőségileg olyan termést hoz a szovjet kolhozok földje, amilyenről azelőtt nem is lehetett álmolni sem!

Igen, megvalósult álmokról, beteljesedett remények nagyszzerű hazájáról beszél Mihuta Sima. Mert évszázadok óta, sok-sok millió nyomott kizsákmányoló dolgozóparaszt álmát váltja valóra a Szovjetunió kolhozaival és nyomukban mindazok a dolgozóparasztok, akik a kollektív gazdálkodás, a szociálisták mezőgazdaság útján indulnak el.

(t. i.)

SPORT

Élvezetes, szép küzdelmek az aradi és temesvári teniszesek csapatversenyein

Élvezetes, szép küzdelmek voltak az aradi és temesvári teniszesek csapatversenyein s míg a férfi egyes I és II osztályu, valamint női egyes II osztályu versenyben az aradiak nyertek, a férfi egyes III osztályban, a női egyes I osztályban és az ifjúsági versenyekben a temesváriak szerezték meg a győzelmet.

Elsőosztályu férfi: Calin (T)—Grünwald 3:2, Willer (A)—Racovița (T) 3:1, Willer, Grünwald (A)—Racovița, Vlad (T) 3:0, Calin (T)—Willer (A) 2:1, w. o., Grünwald (A)—Racovița (T) 3:0. Végeredményben Arad 3:2-re győzött.

Másodosztályu férfi: Piros (A)—Lőrinczi (T) 2:0, Juhász (T)—Lőwinger (A) 2:1, Piros, Lőwinger (A)—Juhász, Lőrinczi

(T) 2:0, Lőwinger (A)—Lőrinczi (T) 2:1, Piros (A)—Juhász (T) 2:0. Végeredmény: Arad—Temesvár 4:1.

Harmadosztályu férfi: Puhalla (T)—Wiesel (A) 2:0, Török (T)—Albert (A) 2:1, Török, Puhalla (T)—Mihály, Albert (A) 2:0, Wiesel (A)—Török (T) 5:7, 6:2, w. o., Puhalla (T)—Albert (A) 2:1. Végeredmény: Temesvár—Arad 4:1.

Elsőosztályu női: Ria Ion (T) dr. Iritzné (A) 2:0, Dombora Vlădné (T) 2:0, Ria Ion, Vlădné (T)—Dombora, Albertné (A) 2:1, Dombora (A)—Ria Ion (T) 2:0, Vlădné (T)—dr. Iritzné (A) 2:1. Végeredmény: Temesvár—Arad 3:2.

Másodosztályu női: Molnárné (A)—Patianszky I (Lugos) 6:4,

6:4, Patianszky II (L)—Irgl (A) 2:0, Patianszky I és II (L)—Irgl, Molnárné (A) 2:0, Molnárné (A)—Patianszky II (L) 2:0, Irgl (A)—Patianszky I (L) 2:1. Végeredmény: Arad—Temesvár 3:2.

Ifjúsági fiúk: Juhász (T)—Engelstein (A) 2:0, Braun (T)—Böszörményi (A) 2:0, Juhász, Braun (T)—Engelstein, Böszörményi (A) 2:1, Braun (T)—Engelstein (A) 2:1, Böszörményi (A)—Juhász (T) w. o. Végeredmény: Temesvár—Arad 4:1.

Ifjúsági leányok: Csatári (T)—Onyeczky (A) 2:1, Szabó (T)—Kiss (A) 2:0, Csatári, Szabó (T)—Onyeczky, Kiss (A) 2:1, Csatári (T)—Kiss (A) 2:0, Szabó (T)—Onyeczky (A) 1:1 után félbeszakadt. Végeredmény: 4:0 Temesvár javára.

Népi triatlon versenyek Aradon

Vasárnap délelőtt a líceumkert pályán az SFP rendezésében népi triatlon atlétikai versenyt bonyolítottak le, amelyen a férfi szenior versenyen 7, az ifjúságin 14, a női szeniorban 3, az ifjúságin pedig 5 versenyző vett részt. Az eredmények kielégítőek, csak az időmérések nem a legpontosabbak. Az eredmények az egyes kategóriákban:

Férfi szenior: 1. H. Inrich UTA 2079 pont, 2. Bede UTA 1686 pont, 3. Nemes SFP 1565 pont.

Ifjúsági fiú: 1. Pataki SFP 1264 pont, 2. Süs A. SFP 1206 pont, 3. Russu Tr. Fások 1206 pont.

Szenior nők: 1. Ruck Fások 1425 pont, 2. Verlőn SFP 747 pont, 3. Rivi SFP 510 pont.

Ifjúsági leányok: 1. Motiu Fások 1347 pont, 2. Mocuta Fások 1139 pont, 3. Maris Fások 1010 pont.

AZ E HETI C. G. M. MUNKÁSKIRANDULÁSOK SORRENDJE: Augusztus 2-án, kedd reggel a 2.05-kor induló személyvonattal Gyilkostóhoz, a gyermyoi és csiki havasokba csak gyakorlott turisták részére. Visszatérés augusztus 14-én. Jelentkezés augusztus 1-ig a Helyi Turista Irodában.

AUTOS KIRANDULÁS KÁSZOJÁRA. Szombaton, augusztus 6-án délután 5 órai indulással, visszatérés 7-én este 9 órakor. Jelentkezés augusztus 5 déli 12 óráig a Helyi Turista Irodában.

KÜLÖN VONATOKKAL BUZIAS FÜRDŐRE korlátolt számban 500 személy részére és Félix fürdőre korlátolt számban 500 személy részére. — Jelentkezés kedd estig a Szakszervezeti felelősöknél. ATP. tagok (diákok) részére a Helyi Turista Irodában.

FELHIVJUK MINDAZOKAT akik a Teba-gyár igazolt wolley játékosai, hogy hétfőn, augusztus 1-én délután 3 órakor jelentkezzenek a Teba wolley pályáján teljes felszereléssel. A vezetőség.

A Román Népköztársaság női tornászai győztek Bulgáriában

Várnán mérköztek a román és bolgár férfi és női tornászok és míg a férfiaknál a bolgárok nyerték a csapatversenyt, addig a női csapatban a román tornászok vívták ki az elsőséget. A csapatverseny eredményei a következők:

Férfiaknál: 1. Bolgár Népköztársaság 326.85 pont, 2. Román Népköztársaság 301.40 pont. Nők nél: 1. Román Népköztársaság 283.75 pont, 2. Bolgár Népköztársaság 279.50 pont.

Augusztus hónap második felében kezdődnek a városközi küzdelmek az ökölvívó csapatok között

Augusztus hónap második felében kezdődik a Román Népköztársaság ökölvívó Kupájáért a küzdelem és ebben 15 város válogatott csapatai vesznek részt.

Három csoportba osztották a városokat és a második szériában Arad, Kolozsvár, Nagyvárad, Resica és Temesvár csapatai mérköznek.

A beosztást már el is készítették és augusztus 21-én kezdődnek a küzdelmek a következő program szerint:

II. CSOPORTBAN, augusztus 21-én, Nagyváradon: Nagyvárad—Temesvár, Resicán: Resica—Arad. Szeptember 4-én, Kolozsváron: Kolozsvár—Temesvár, Nagyváradon: Nagyvárad—Resica. Szeptember 18-án, Aradon: Arad—Nagyvárad, Resicán: Resica—Kolozsvár. Október 2-án, Temesváron: Temesvár—Arad, Kolozsváron: Kolozsvár—Nagyvárad. Október 16-án, Temesváron: Temesvár—Resica, Aradon: Arad—Kolozsvár.

Jó eredmények a „Népi Úszóbajnokság” versenyein

A „Népi Úszóbajnokság” versenyein jó eredményeket értek el. A pionérok csoportjában az első szériában Remlony győzött 22 mp.-el, a másodikban Bobeica 22 mp.-es idővel (25 méteres távon), az 50 méteres távon a végküzdelemben Wallinger nyert 33 mp.-es jó idővel Stanescu előtt, aki 37.8 mp. alatt tette meg a távot.

A harmadik csoportban 100 méteres távon a végküzdelemben Gábor nyert 1 p. 22.1 mp.-es jó idővel, a leányoknál 50 méter Hoffmann Agi győzött 45 mp.-el, a 100 méteres versenyben pedig Pál Rozália végzett az első helyen 1 p. 49 mp.-es idő eredménnyel.

Barátságos mérkőzés keretében

TEBA - UTA vegyes 2:1 (0:1)

Az SSCA pályán élénk érdeklődés mellett folyt le vasárnap délután a két csapat barátságos mérkőzése, amelyet a Teba csapata nyert meg. Az első félidőben Mercea góljával a textilgyáriak vezettek, de szünet után

Bahner és Pollák góljaival a Teba nyeri a mérkőzést. A győztes csapatban Szücs, Mucsi, Bahner és Oloeriu voltak jók, az UTA-ban Carpinet, Simandan, Cristea Mercea és Farmati tunktek ki Biró Höhn.

Hét számban győztek az első napon atlétáink Varsóban

Varsóban megkezdődött a román-lengyel nemzetközi atlétikai verseny, amelynek első napi eredményei után a Román Népköztársaság atlétacsapata 57:41 pont arányban vezet. A lebonyolított 19 versenyszám közül a román atléták 7 versenyben győztek. 100 m.: Kiska (l) 10.8 mp., 3000 m. gát: Firta (r) 9 p. 36.2 mp., súly: Raica (r) 1473 cm., diszkosz: Raica (r) 4493 cm., távolugrás: Adamczyk (l) 720 cm., magasugrás: Sötér (r) 190 cm., 800 m.: Talmaci (r) 1 p. 55.2 mp., 10.000 m.: Radu Ionita 32 p. 40.2 mp., 400 m. gát: Kiss (r) 54.6 mp., 4x100 m. staféta: Lengyelország 43 mp.

IASIBAN VASÁRNAP ÉJSZAKA bonyolították le a Románia—Bulgária nemzetek közötti birkozóversenyt, amelynek csak első két súlycsoportjában érkeztek meg az eredmények lapzártáig. A kislétszámú Tarziu pontozással győzött Jordanov ellen, a nagylétszámú Tözser a 14. percben tussal győzte le Atanasovot.

AMTE VÖRÖS LOBOGO—CRISUL ALB 5:2 (4:0). Az AMTE Vörös Lobogó csapata vasárnap Kisjenőn vendégszerepelt és szűp játék után Mézáros (3), Kovács és Sándor góljaival legyőzte ellenfelét, amelynek góljait Olosz és Zelenák szerezték. Sándor, Szaniszló, Mosulet és Mézáros, illetve Jura, Olosz és Zelenák voltak iók. Biró, Ionescu.

SODRONYIPAR—SOLVAY 4:0 (2:0). A B) liga 1948—49 évi bajnokságának utolsó mérkőzését vasárnap bonyolították le és az aranyosgyéresiek megérdemelten győztek.

AZ ARADI FUTBALLDISZTRIKT felhívja az összes aradi egyesületek képviselőit, hogy kedden, augusztus 2-án délután 6 órakor jelenjenek meg a labdarúgó alkerületi szövetség ülésén, hogy a mezítábas törpebajnokság részleteit megbeszéljék.

AZ ARADI LABDARUGÓ alkerületi szövetség felhívja az egyesületek figyelmét, hogy az 1949-50 évi kerületi bajnokságban csakis a szövetségnél affiliált egyesületek vehetnek részt. Felhívják az összes nemaffiliált egyesületeket, amelyek résztvenni akarnak a bajnokságban, hogy legkésőbb augusztus 20-ig mutassák be a futballdisztriktnél a szövetség affiliálási igazolványát. Az alkerületi futballszövetség közli, hogy a bajnokságot ez évben szeptember 4-én kezdik meg.

NŐK FIGYELMÉBE!

Kozmetikák SZIGORUAN csak 8-4-ig tarthatnak nyitva, szombaton 5 óraig

Művelődés

Petőfi centenárius ünnepség a Kulturpalotában

Petőfi nemcsak nagy költő volt, hanem nagy forradalmár is

Arad dolgozó társadalmi lelkes hangulatban emlékezett Petőfi-re, a nép és a forradalom nagy költőjére

Pavel Apostol egyetemi tanár és Szemlér Ferenc író beszélt az emlékünnepeken

Száz év távlatából mint lángoszlop tör a magasba és fátylaként világít Petőfi Sándor, a szabadság hatalmas, halhatatlan költőjének géniusza. Azokban az országokban, ahol a népek a Szovjetunió felszabadító harca nyomán lerázták magukról a rablincset, most, halálának századik évfordulóján, ünnepélyes keretek között emlékeznek meg a szabadság lánglelkű költőjéről. Petőfi a most elért szabadságunknak nemcsak előharcosa, száz esztendőn keresztül harcunknak — lelkesítő költőményeivel — fegyvertársa, hanem annak magálmódója volt. Igazi valóját csaknem száz esztendőn keresztül a reakció meghamisította, de ma már a maga teljességében és jelentőségében fénylően ragyog szellemisége. A nép költője, aki mindig ott élt az elnyomottak lelkében, mint biztatás a szebb jövőre. Petőfi álmai nálunk valóra váltak és a Szovjetunió felszabadítása révén a százszázadik év fordulón már szabadon emlékezhet meg az igazi Petőfiről, a forradalmárról, hazánk minden nemzetiségű dolgozó népe.

Szelleme arra int, hogy törhetetlenek legyünk harcunkban

A Magyar Népi Szövetség aradi szervezete és az Irószövetség aradi fiókjának a szellemnek jegyében rendezte meg a centenárius ünnepséget, amelyre hatalmas tömeg kb. 1000-an vonult fel a város dolgozó népe. A Kulturpalota vörös zászlókkal és drapériával díszített nagytérme már jóval a 6 órai kezdet előtt zsúfolásig megtelt és mire fellebbent a függöny, talpalatnyi hely sem akadt. Ünnepélyes hangulat fűtötte át a nézőközönséget, amely lelkesülten átérzte a nap nagy jelentőségét.

Zúgó taps és éljenzések közepette vette kezdetét az emlékünnepe. A magyar vegyeslíceum énekkara sorakozott fel a színpadon és Pálfi Béla vezényletével a RNK és a Szovjetunió himnuszát énekeltek el. Ezután rokonszenven tüntetéssel fogadta a közönség a mikrofon elé lépő Pavel Apostol egyetemi tanárt, aki az RNK Irószövetség üdvözlését tolmácsolta, majd nagy beszédben méltatta Petőfi Sándor forradalmi költészetét és jelentőségét.

A szónok nagyszerűen felépített beszédben ismertette és jellemezte Petőfi valódi nagyságát, akinek forradalmiságát száz éven keresztül a reakció ködbe burkolta. Nagyszerű meglátással és tárgyismerettel domborította ki a költő jelentőségét a forradalomban. Rávilágított arra, hogy nemcsak nagy költő volt, hanem nagy forradalmár is, aki meg tudott halni a szabadságért. Petőfi valódi nagyságát eddig nem ismerhette a román nép, de nem ismerték a magyarok sem, mert a reakciónak gondja volt arra, hogy elhomályosítsa. Petőfi forradalmisága olyan erejű és olyan őszinte, hogy az túlnövi hazája kereteit és eszméit, az egész világ szabadságszerető népe öröklé. A nép igazi költője, akinek ajkán

a nép hangja szólalt meg. Az osztályharc szelleme fűtötte át lelkét és nem ismert kényelmet az osztályellenesség szemben, amellyel — jól tudta — nem lehet egyezkedni.

Amit elfelejtettek Petőfiről tanítani

Rövid szünet után Szemlér Ferenc író beszélt Petőfi Sándorról. Nagy felkészültséggel, átfogó erővel ismertette az igazi, forradalmár Petőfit és nagyszerűen domborította ki jelentőségét.

Szemlér Ferenc kifejtette, hogy az a forradalom amelyért Petőfi Sándor 27 esztendő életét áldozta, ma is él és él ameddig a világ valamennyi országát keblére öleli az a világszabadság, amelyért Petőfi küzdött.

Száz esztendő alatt a reakció mindent elkövetett, hogy valódi alakját elhomályosítsák. Írók, politikusok mindent elkövettek annak igazolására, hogy Petőfi tulajdonképpen csak egy „szelburdi ifjú” volt és meggondolatlanul áldozta életét.

Mit is tanítottak róla az iskolában? Azt, hogy szerette a szüleit, de elfelejtették tanítani, hogy szerette a népet. Tanították, hogy szerette a pusztát, a Tiszát, de nem tanították, hogy szerette a szabadságot, a forradalmat és megingathatatlanul gyűlölte az elnyomókat, bármilyen formájában. Elfelejtették tanítani azokat, amiket az Apostolban mondott. Igyekeztek úgy bemutatni mint a családi szeretet, a megbékélés költőjét. De száz esztendőn keresztül a nép érezte, hogy nem ez az igazi Petőfi. Folyvást keringett az a képzelet, hogy nem esett el, hogy valahol mesze bujdosik, majd vissza tér és megegyezik felemeli a nép zászlaját, a világszabadság vörös zászlaját. Megegyezik, elkialtja a csa

Pavel Apostol ezután ismertette, hogy a Szovjetunióban mennyire nagyra becsülik Petőfi Sándort, aki nemcsak nagy költő, hanem politikai vezető, szenvedélyes, megalkuvást nem ismerő forradalmár.

Szelleme, amely ott világít a szabadságszerető népek lelkében, arra int és arra tanít bennünket, hogy törhetetlenek legyünk harcunkban. Abban a harcban, amely mindig újabb és újabb győzelmet hoz, mert a nagy Sztálin vezet bennünket.

A közönség nagy tapsal hangoztatta a gondolatokban gazdag, értékes és tanulságos beszédet, amely után ismét a magyar vegyeslíceum énekkara jelent meg a színpadon. Két Petőfi-dalt énekeltek szép intonálással. Kálmán Sári, a ZsDB kultúrcsoportjának tagja a „Bányában” és a „Vasúton” című Petőfi-verseket szavalta művészi felkészültséggel, sok kifejező erővel.

A nagyhatású, valóban tartalmas előadás után Hamburger Ottóné Petőfi verseire írt dalokat énekelt és gyönyörű hanganyaga, csiszolt iskolázottsága, finom előadókészsége kitűnően érvényesült. Menczer Magda jól kísérte zongorán. Ciobotarasu színművész, az aradi Állami Román Színház tagja Petőfi Sándor „Republica” című versét szavalta román nyelven, átérzéssel, majd a magyar vegyeslíceum énekkara indulókat énekelt. A műsor kiemelkedő száma volt Zala Béla szavalóművész, aki megkapó művészi lendülettel, ragyogó tudással szavalta el az „Egy gondolat bánt engemet”, „Csalogányok és pacsirták” és a „Rongyos vitézek” című Petőfi költeményeket. A műsort az MNSZ aradvárosi első kerületi szervezetének színjátszó-csoportja fejezte be. Bocskó Viktor: „Szabadság — Szerelem” című egyfelvonásos színművét játszották el jó betanulásban. A szereplők szépen oldották meg feladatukat és megérdemelt sikert arattak.

Ha ma élne, a béke igazi védelmére buzdítana

Szemlér Ferenc kiemelte és idézte szovjet írók, költők nagy, rabecsülsését és véleményeit Petőfiről, akiknek megállapításai szerint is izzó hazafi volt, de még sem választotta el saját népének szabadságát az egész világ elnyomottjainak szabadságától és nem zárkózott saját nyelve, saját nemzete korlátai közé, mert amikor a szabadságért küzdött, az egész világ szabadságáért harcolt.

A szónok beszéde további során hangoztatta:

„Ne felejtjük el, hogy Petőfi harcos forradalmár volt, aki mindenütt azt hirdette, hogy a szabadságot nem egyezséggel kell kivívni, hanem komoly harccal. Azt hirdeti, hogy nincs kimélet azok ellen, akik megakarják akadályozni a szabadságharcot!”

Szemlér Ferenc rámutatott arra, hogy Petőfi valódi arcát a munkásosztály őrizte meg és a munkásosztály hozta napjainkig.

A világ nagy részén még mindig elnyomás alatt élnek a népek és fegyverrel készülődnek az 1848-as reakció örökösei. Petőfi erről írta, ha ma élne. A béke igazi védelmére buzdítana bennünket. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy Petőfi a mi szabadságunkért halt meg és ha ezt a szabadságot nem védjük meg, elárulnánk Petőfit. De mi Petőfit nem áruljuk el, szellemi örökségét nem hagyjuk veszen dőbe.

— Ha szabadságunknak elenségei támadnak — mondta végül Szemlér Ferenc — csak azt a példát követhetjük, amit Petőfi állított elénk, az a Petőfi, akit már ismerünk s akit nem felejtünk el soha!

A nagyhatású, valóban tartalmas előadás után Hamburger Ottóné Petőfi verseire írt dalokat énekelt és gyönyörű hanganyaga, csiszolt iskolázottsága, finom előadókészsége kitűnően érvényesült. Menczer Magda jól kísérte zongorán. Ciobotarasu színművész, az aradi Állami Román Színház tagja Petőfi Sándor „Republica” című versét szavalta román nyelven, átérzéssel, majd a magyar vegyeslíceum énekkara indulókat énekelt. A műsor kiemelkedő száma volt Zala Béla szavalóművész, aki megkapó művészi lendülettel, ragyogó tudással szavalta el az „Egy gondolat bánt engemet”, „Csalogányok és pacsirták” és a „Rongyos vitézek” című Petőfi költeményeket. A műsort az MNSZ aradvárosi első kerületi szervezetének színjátszó-csoportja fejezte be. Bocskó Viktor: „Szabadság — Szerelem” című egyfelvonásos színművét játszották el jó betanulásban. A szereplők szépen oldották meg feladatukat és megérdemelt sikert arattak.

Végül a szereplők a közönséggel együtt elénekelték az Internacionálét és ezzel az emlékünnepelely valóban lelkes, emlékedt hangulatban ért véget. Arad dolgozó társadalmi a centenárius alkalmával méltó keretek között emlékezett meg a szabadság lánglelkű költőjéről és nem kétséges, hogy ez a bensőséges, őszinte hangulatu emlékünnepelely a megjelentek lelkében mély nyomokat és felejthetetlen emléket hagy.

A Gyulavarsádon megkezdődött régészeti ásatások eredménye

3500 éves falu Árpád-kori temetőt ástak ki a kutatók

Az Állami Terv nemcsak gazdasági téren jelent nagyarányú fellendülést, hanem a kultúrfronton is. Az állam költségvetésében még sohasem volt példa arra, hogy olyan hatalmas összegeket biztosítsanak kulturális és tudományos célokra, mint ahogyan azt az Állami Terv előírja. A Szovjetunió nagyszerű példáját követve, a tudományos kutatómunka eddig példátlan lendületet vett és ebben a tekintetben is olyan széleskörű tevékenység folyik, amely az ország történetében sohasem tapasztalhattunk és ez a nagy munka a tudomány minden ágára kiterjed. Tudományos életünkben példátlanul áll az, hogy jelenleg — az Állami Terv keretében — az ország területén huszonöt helyen folynak régészeti ásatások. Ezeket az arheológiai kutatásokat a RNK Tudományos Akadémiájának vezetésével szaktudósok végzik.

Aradmegyében néhány nappal ezelőtt Gyulavarsádon

kezdték meg a régészeti ásatásokat. A tudományos szempontból nagyjelentőségű ásatásokat Dorin Popescu kiváló arheológus, a bukaresti múzeum igazgatója, Covaciu Nestor dr., az aradi Kultúrpalota igazgatója, Valeria Dumitriu bukaresti tanárnő, valamint két egyetemi hallgató végzi húsz dolgozóval. Popescu Dorin már végzett Aradmegyében eredményes arheológiai kutatásokat, de nagy szaktudással rendelkezik Covaciu Nestor dr. is, aki szintén számos ilyen munkában vett részt.

Gyulavarsádon a község határában, a Nádor-csatorna mellett, az úgynevezett „Loposkulom”-nál folynak az ásatások, amelyek rendkívül érdekes és értékes eredményre vezettek.

A kutatóknak két történelmi réteget sikerült találniok, gazdag leletekkel.

Az egyik réteg: mintegy 3500 év előtti bronzkorszak, a másik Árpád-kori.

Az ásatások során sikerült megállapítani a 3500 év előtti — praehisztórikus — falu építkezési rendszerét.

Ez a lakótelep köralakban épült. A középső részt körfal, majd e körül lakó sáv, ezután ismét körfal, végül pedig mindezt védőfal vette körül.

A kutatók három méter széles és százharminc méter hosszúságban ástak a föld mélyébe, mintegy átlót húzva a praehisztórikus lakótelep köralakján.

Az ásatások során nagymennyiségű edényeket, szerszámokat, bronzláncokat, karkötőket, gyűrűket, továbbá állati csontokat találtak.

Érdekes, hogy a telep központi részében — amelyet, mint említettük, fal vett körül — sokkal díszesebb, jobb anyagból készült edényeket találtak, mint a falú külső részén. Ebből arra lehet következtetni, hogy ezen a zárt területen laktak a gazdagok, akik minden bizonnyal megszibb helyről vásárolták a drágább görögizlésű edényeket.

Ugyancsak emelkedik a 3500 év előtti lakótelepnek a helyén, illetve szélén 5 méter szélességben és 40 méter hosszúságban is végeztek

ásatásokat és itt Árpád-kori temetőre bukkantak.

Több sírhelyet, embercsontokat, közöttük lovával együtt eltemetett harcos csontvázát lelték a kutatók. Emellett megtalálták a ló szerszámainak bronzrészeit, valamint a harcos bronz-fegyverzetét. Az Árpád-kori sírhelyeken ezenkívül bronz-nyakláncokat, gyűrűket, fülbevalókat, továbbá pénzérmét találtak. Eddig negyvenegy sírt bontottak le az ott dolgozó arheológusok.

A gyulavarsándi ásatásokat előreláthatóan tíz nap múlva befe-

jezik és minden valószínűség szerint Ottlaka, majd Székudvar és Szentanna mellett folytatják a hasonló tudományos kutatómunkát.

Érdeemes megjegyezni, hogy ezek a helyek régebben hozzáfogtak az ásatásokhoz, de a tudósok nem tudtak teljes munkát végezni, mert az akkori kormányzatok „nem találtak alapot” erre a kutató munkára.

Szentannánál, az úgynevezett avar-gyűrűnél 1898-ban végeztek ásatásokat, a többi helyen 1911-ben Domokos János békécsabai

Az Állami könyvkiadó ünnepi könyvkiadványai Petőfi halálának százéves évfordulójára

Marosi Péter: „Fényesebb a láncnál a kard”

Petőfi harcos öröksége

mely Petőfi forradalmi örökségét közvetíti a testvéri román néppel együtt a szocializmust építő magyar dolgozók felé.

Marosi Péter könyve Petőfi életét, költészetét, e költészet és emberi magatartás társadalmi rugóit tárja fel, rávilágítva azokra az összefüggésekre, amelyek a burzsoá irodalomtörténet tudatosan elhallgatott vagy osztályérdekeinek megfelelően értelmezett. Marosi könyvéből egy tisztán látó és minden ízében forradalmár költő harcos alakja bontakozik ki, az a Petőfi, aki egész életét a Habsburg-monarchia és a magyar feudalizmus elnyomásában szenvedő nép, a nem emberi életet élő jobbágymilliók felszabadításának szentelte, s aki e nagy cél szolgálatában pillanatra sem tántorodott meg, hanem kitartó következetességgel harcolt a külső és belső ellenség ellen egyaránt; az a Petőfi, aki nemcsak saját népe „tavaszáért”, hanem minden elnyomott nép szabadságáért is sikraszállt.

E könyv Petőfi életpályájának meg-

rajzolásánál elsősorban magára a költői műre és e mű beszédes bizonyítékaira támaszkodik — e gazdag idézetanyag külön érdeme a könyvnek — de ezen kívül felhasználja azt a forrásanyagot is, amit a haladó irodalomtörténeti kutatás Petőfiről feltárt, beleértve a szabadságharc korának társadalmi és politikai küzdelmeibe. A könyv emberi közlése hozza Petőfi életét, megértési velünk a költőt, az embert és a politikust egyaránt. A megértést nagyban elősegíti Marosi Péter tiszta, világos nyelve, friss irásrendje, a könyv jól áttekinthető szerkezete.

Olvassuk és terjesszük Marosi Péter Petőfi-könyvét, ismerjük meg a maga igazi valójában a népszabadság költő-öröklését, akinek eszményei beteljesültek a Szocializmus hazájában és a szocializmust építő népi demokráciákban, a népszabadság azóta öröklésévé vált a népi hordozója, a munkásosztály harcnyomán.

Hazautaztak a magyar élmunkások, akik a Román Népköztársaságban töltötték szabadságukat

Az elmúlt napokban utaztak haza Magyarországra Kürtös határállomáson keresztül azok a magyarországi élmunkások, akik a Román Népköztársaság üdülőtelepein töltötték szabadságukat. Ugyancsak a kürtösi határállomáson keresztül érkeztek vissza az országba a román élmunkások, akik a Balaton mellett nyaraltak.

A lobogódíszebe öltözött kürtösi pályaudvaron lelkes hangulatú ünnepség keretében fogadták az élmunkásokat. A fogadtatáson megjelent a Román Munkáspárt kürtösi szervezetének képviselője, a helyi tömegszervezetek küldöttei, valamint a CFR munkásaiból és dolgozónarasztokból álló küldöttségek. A Megyei Szaktanács részéről Panerátov Elena és Radauti Ioan fogadták a román és magyar munkáscsoportokat.

A kürtösi CFR-zenekar hangjai közben futott be a Magyarországra visszatérő magyarországi munkásokat szállító gyorsvonat. A magyarországi dolgozók illeken éltek Sztálin vezérlábormagyot, a munkásosztály nagy vezetőjét és Gheorghe Gheor-

ghiu-Dejt. A pályaudvaron várakozó tömeg Rákosi Mátyás, a Magyar Dolgozók Pártja és a békefront éltesével válaszolt. A Megyei Szaktanács nevében Radauti Ioan mondott üdvözlő beszédet Arad, valamint a megye dolgozói részéről köszöntötte a magyarországi munkásokat.

— Adják át üdvözlőnként magyarországi elvtársainknak — mondotta. — Reméljük, hogy jól érezték magukat és felfrissülve, új erőt gyűjtve térnek haza. Meg vagyunk győződve arról, hogy Népköztársaságunkban eltöltött üdülés hozzájárul a két nép közötti barátság megszilárdításához és annak a békefrontnak megerősítéséhez, amelynek élén a Szovjetunió áll.

A magyarországi munkáscsoport nevében Scherflik Gyula válaszolt és ezeket mondotta:

— Szeretettel üdvözljük a Román Népköztársaság dolgozóit és köszönjük azt a meleg vendégszeretettel, amelyben részünk volt. Ez a barátság ad erőt ahhoz, hogy az imperializmus és a reakció támadásait közösen visszaverjük. Igyekezzünk ezt

a barátságot kimélyíteni. Mi a Román Népköztársaságban eltöltött idő alatt arról győződünk meg, hogy a két ország dolgozóit soha többé semmi nem választhatja el egymástól. Keményen dolgozunk tovább a két nép boldog jövője érdekében.

Alig hogy befejeződött a vámvizsgálat, befutott Lökösházáról az a gyorsvonat, amely Népköztársaságunk 50 dolgozóját hozta a Balaton mellől.

Hatalmas üdvözlőfogadás fogadta az érkező vonatot és amikor a dolgozók megtudták, hogy magyarországi munkástestvéreik is az állomáson tartózkodnak, leszálltak a vagonból és a proletár-öntudat őszinta melegségével üdvözölték egymást.

Felcsendült az Internacionálé, ahíttal énekeltek az emberek és utána elindult a visszaemlékezésekről szóló beszélgetés áradata. Boldog arccal szorongatták egymás kezét a román és magyar dolgozók, majd a román munkásosztály magyarországi vendégei felejtethetetlen élményekkel elhagyták az országot.

múzeumőr, 1902., 1908., 1911. és 1912-ben Roska Márton nagyhírű régészeti tudós és 1930-ban ugyan csak Roska Márton, Covaciu Nestorral.

A népi demokrácia most lehetőségét, sőt hatalmas támogatást nyújt arra, hogy a tudósok teljes munkát végezzenek és kutatásukkal, illetve azok eredményeivel gazdagítsák tudományunkat. Amíg a múltban a tudósok teljesen magukra hagyatva, a legnagyobb nehézségek és akadályok között fejtették ki működésüket, kormányzatunk egészséges kultúrpolitikája minden támogatást megad. Az ásatások során lelt tárgyakat Bukarestbe szállítják, ahol a volt királyi palotában most felállítandó múzeum régészeti osztályán helyezik el, hogy azokat a dolgozók bármikor megtekinthessék és okulhassanak.

Jó munkát kívánunk az első kollektív gazdaságoknak

Munkáspárt a Szocialista 1949 július 28-i 1489. számában.

Országunk történelmében különös fontosságú esemény történt a napokban. A szegény- és középparasztok kívánságára, valamint a Román Munkáspárt Központi Vezetősége és a kormány jóváhagyásával megalkult az első öt kollektív mezőgazdaság a szibermegyei Kistorony, az aradmegyei Zabráni, a vaslúmegyei Rascani, a kolozsmegyei Alsólónya és a nagyküklőmegyei Szászszentlászló községekben. Országunkban először történt meg, hogy a szegény- és középparasztok egy csoportja a munkásosztály testvér útmutatását követve, egyesítette kis parasztságait és a kollektív gazdálkodás útjára lépett, arra az útra, amely felszabadítja a dolgozóparasztokat a nyomor és a kulákok kizsákmányolása alól és a mezőgazdaság szocialista átalakításához vezet.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének március 3-5. között megtartott plenáris ülésén hozott Határozat, valamint Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtársnak az ülésen előterjesztett jelentése megszabja a mezőgazdaság szocialista átalakításához szükséges feltételek nagy harci feladatait. A Párt arra tanít bennünket, hogy következetesen alkalmazzuk a munkásosztály és a dolgozóparasztok szövetsége megerősítésének politikáját, támadjunk a szegényparasztokra, erősítsük meg a középparasztokkal való szövetséget és szüntelenül harcoljunk a kulákság ellen.

A Párt útmutatása szerint hosszú és kitartó felvilágosító munkát kell kifejtenünk a szegény- és középparasztok közötti és tényekkel kell előtérbe hoznunk, hogy a kollektív gazdaság az egyedüli út, amely kivázhathatja őket a szegénység és kizsákmányolás alól. A plenáris ülés Határozata hangsúlyozza, hogy kollektív gazdaságokat csak ott kell létesíteni, ahol a dolgozóparasztok jószándékából kívánják ezt és ahol fennállnak a kollektív gazdaság megalkotásához szükséges technikai feltételek.

A szegény- és középparasztok meggyőződhetnek arról,

hogy a munkásosztályal való szövetség milyen nagy előnyöket biztosít számukra.

...A szegény- és középparasztok a munkásosztályal való szövetségüknek köszönhetik, hogy az állam részéről olyan kedvezményekben részesülnek, mint az adókönyvitések, begyűjtési kedvezmények stb. Ennek a szövetségnek köszönhetik a szegény- és középparasztok, hogy egyre inkább élvezhetik a traktorok és mezőgazdasági gépek előnyeit.

Mindezek nap mint nap fokozták a dolgozóparasztok bizalmát a munkásosztály iránt és a Párt zavarában azca az úton, amelyre a Párt a dolgozóparasztokat vezet.

Nagyszámú község szegény- és középparasztok azzal a kéréssel fordult a Párt Központi Vezetőségéhez, hogy engedélyezzék számukra a kollektív gazdaságok létesítését.

...A Román Munkáspárt Központi Vezetősége figyelmesen tanulmányozta a kérelmeket, megvizsgálta,

hogy a kollektív gazdaságok megteremtéséhez szükséges feltételek valóban fennállnak-e. A Román Munkáspárt Központi Vezetősége a kérések kivizsgálásának eredményeképpen jóváhagyta az első öt kollektív mezőgazdaság létesítését.

...A dolgozóparasztok behozták a kollektív gazdaságokba földjeiket, igavonó állataikat és legfontosabb munkaszerszámaikat. A kollektív gazdaságba belépő dolgozóparasztok joga van saját egyéni gazdaságához is, amely egy lakóházból, a ház körüli meghatározott nagyságú földterületből, marhaistállóból áll, ezenkívül tarthatnak egy fejőstehént, vagy bivalyt, két borjút, egy kocát malacokkal, 10 juhot és kecskét, teteszésszerinti baromfit és házi nyulat, valamint 15 méhkaszt. A kollektív gazdaság tagja úgyszintén megtarthat saját gazdaságához kisebb mezőgazdasági felszerelést, amely házmelletti földje megműveléséhez szükséges.

Az első kollektív gazdaságoknak nagyszerű feladatot

kell teljesíteniük. Amint a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének március 3-5. között megtartott plenáris ülésén hozott Határozat hangsztatja, az lesz a szerepük, hogy „mint a kollektív gazdaságokká válnak, amelyektől megtanulják a kollektív gazdaságokba nem tömő-

riült szegény- és középparasztok, hogy mi a kollektív mezőgazdaság és hogy saját szemükkal győződjenek meg arról, hogy milyen előnyöket biztosít a szövetkezeti mezőgazdasági termelés a felsőbb formája”.

...Az állam természetesen hatalmas segítséget nyújt és fog nyújtani a kollektív gazdaságoknak. De a kollektív mezőgazdaságok fejlődésének és felvirágzásának legfontosabb tényezője tagjainak lelkes és érzékeny gazdaságos munkája.

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja dicsőséges tapasztalatainak és útmutatásának felhasználásával harcolta ki Pártunk azt, hogy országunkban megszülethessen az előrehaladott mezőgazdaság ezen első, egy új és boldog élet csodálatos hajtásai. Mindannyiunk kötelessége, hogy a legnagyobb szeretettel ápoljuk első kollektív mezőgazdaságainkat és buzgón segítsük mindenben, amire csak szükségük van.

Az ideiglenes bizottságoknak az a feladatuk, hogy behatóan foglalkozzanak az új kollektív gazdaságok szükségességével és esetleges nehézségeivel és idejében megadjanak számukra minden lehetséges segítséget. A környező gép- és traktorállomásoknak kötelességük, hogy traktorokkal, mezőgazdasági gépekkel és útmutatókkal erős technikai segítséget nyújtsanak a kollektív mezőgazdaságoknak. Az állami gazdaságok-

nak az a feladatuk, hogy mintaképei legyenek a szocialista alapokon megszervezett munkának és erős gazdasági támogatásban részesítsék a kollektív gazdaságokat.

A Pártszervezeteknek

az a feladatuk, hogy széleskörű szervező- és agitációs munkát fejtsenek ki a kollektív mezőgazdaságokban, emeljék a dolgozóparasztok politikai és kulturális színvonalát, népszerűsítsék a szovjet tapasztalatokat és munkamódszereket. Kitartó segítséget kell nyújtsanak a vezetőség tanácsnak és útmutatásokkal kell ellátniuk a nehéz munkájukban. A pártszervezetek a munka és közügyön iránti új magatartás szellemét kell kifejleszteni a kollektív gazdaságokban résztvevő dolgozóparasztok körében. Meg kell szilárdítani a dolgozóparasztok éberségét a kulákok és szabotálók ellen, az osztályellenség eszközei ellen. A pártszervezeteknek az a feladatuk, hogy a kollektív gazdaság minden egyes tagját agitátorra és propagandistává neveljék, hogy a szorgalmas dolgozóparasztok sorában felvilágosító munkát végezzenek és bevonják őket is a kollektív gazdaságba. Különös gondot kell fordítani a középparasztok felvilágosítására, akik a szegényparasztokkal együtt csak nyerhetnek, ha belépnek a kollektív gazdaságba.

Támogassuk buzgón első kollektív gazdaságaikat, hogy fejlődjenek és virágozzanak és az egész dolgozóparasztoknak megjelöljék a jólét és bőséghez vezető utat!

Folytatódik a fegyverkezési verseny

Az Északatlanti-egyezmény, e támadójellegű szerződés aláírása után azonnal nyolc nyugateurópai ország azzal a kéréssel fordult az amerikai külügyi hivatalhoz, hogy nyújtson számukra sürgetően „katonai támogatást” olyan formán, hogy fegyvereket szállít és pénzügyi támogatást ad az illető országok fegyvergyártásának kifejlesztésére. Az úgynevezett „nyugati unió”-hoz tartozó államok (Anglia, Franciaország, Hollandia, Belgium, Luxemburg) kollektív módon fordultak az amerikai külügyi hivatalhoz, Olaszország, Dánia és Norvégia pedig külön.

A nyolc ország kormányai kérésükben hivatkoznak azokra a súlyos gazdasági nehézségekre, amelyek megpróbáltatásainak az illető országok keresztilmennek, de minden vitán felül áll, hogy ezeket a gazdasági nehézségeket elsősorban és nagymértékben az a körülmény okozza, hogy hatalmas ösz-

szegeket fordítanak katonai célokra. A norvég kormány például levelében utal arra, hogy 1946-1949 időszakban a norvég parlament 1100 millió norvég koronát szavazott meg katonai célokra és norvég közgazdászok egyöntetű véleménye szerint további kiegészítő katonai meghitelezések gátolnák a gazdasági újjáéledést. Az olasz kormány leveléből is kitűnik, hogy a haditermelés növekedése még rosszabbá teszi az ország gazdasági helyzetét. A francia kormány például katonai célokra az állami költségvetés egy harmadát fordította ezévesben — a nép életfontosságú érdekei ellenére is.

Az Északatlanti-egyezményben résztvevő országok gazdasági helyzetének rosszabbodására vonatkozó érvek azonban Washingtonban nem találtak meghallgatásra. Acheson, az amerikai külügyi hivatal vezetője ugyanis

„szerényeknek” minősítette ezeket az országokat a fegyvertermelését és kifejezetten hangsúlyozta, hogy a fegyverkezést növelniük kell. Ezzel Acheson megértette, hogy a „segély” beigéréseivel az Északatlanti-szerződést aláíró államokban az USA vezető körei nem hajlandók hozzájárulni a katonai költségek lecsökkentéséhez.

Nem tudni még, hogy az USA milyen összeget ad a 8 nyugateurópai országnak fegyverkezési célokra. Az amerikai sajtóban ezirányban különböző feltételezések jelennek meg, de a hivatalos körök, köztük Acheson külügyminiszter is, nem hajlandók konkrét formában nyilatkozni e vonatkozásban.

A külföldi sajtót is foglalkoztatja a kérdés és a tapok megállapítják, hogy lehetséges, miszerint a fegyverkezési kölcsönt a Marshall terv keretén belül engedélyezik majd a nyolc nyugateurópai ország számára. Ezt az információt Washingtonból is megerősítik és ez újlag igazolja, hogy az USA vezetőkörök nem akarják az Északatlanti-egyezménybe bekapcsolt államok gazdasági újjáépítését megvalósítani, hanem céljuk az angolszász világhatalmi törekvések megvalósítása az USA vezetése alatt. A nyolc nyugateurópai ország kérelme az USA-hoz fegyvergyártásuk kifejlesztésére élenk bizonyossága a katonai természetű szövetség jellegének.

Az aradi „Vörös Lobogó” üzem keres azonnali belépésre gyakorlott villanyhegesztőket és lakatosokat a vagonosztály részére

Franciaországban erősödik a harc az Észak-Olaszországban atlanti-egyezmény ellen

PÁRIS. (Agerpress) A Tass iroda közli: A Francia Kommunista Párt Politikai Búroja ülésén közleményt hoztak nyilvánosságra, amelyben megállapítják, hogy az Északatlanti-egyezményt a nemzetgyűlés többsége a szocialistáktól a gaullistákig ratifikálta, kivéve a kommunista képviselőket, valamint a haladó köztársasági unió képviselőit és néhány olyan képviselőt, akik a nagy népi tömegek békevágyát tiszteletben tartva, a szerződés ellen szavaztak.

A Francia Kommunista Párt Politikai Búroja hangsúlyozza, hogy a nemzetgyűlés többségének képviselői nyíltan beismerték, hogy az Északatlanti szerződés a Szovjetunió ellen irányul, továbbá a népi demokráciák országai ellen, saját országuk munkásmozgalmá és a gyarmati népek felszabadítása ellen.

Az Északatlanti szerződés gyakorlati megvalósítása — hangsúlyozza a közlemény — súlyos következményekkel járna, új háborús veszély egyre jobban fenyegetne, az amerikai imperialisták

érdekében megszűnne a nemzeti függetlenség, jelentősen emelkednének a katonai kiadások, a dolgozók életszínvonala lecsökkenne és ismét növelnék a dolgozókra kivetett adóösszegeket.

Leszögezi a Francia Kommunista Párt Politikai Búroja, hogy az Északatlanti egyezményt, noha ratifikálva van, csak a francia nép hozzájárulásával lehet gyakorlatilag alkalmazni. Ezért a Politikai Búro arra kéri a francia népet, fokozza a maximumig harcát az egyezmény ellen, amely a náborus uszítók legfőbb fegyvere. Végül a Francia Kommunista Párt Politikai Búrojának közleménye ama reménynek ad kifejezést, hogy ebben a harcban részvesz a béke valamennyi híve Franciaországban.

ROMA. (Agerpress) Az olasz szenátus ülésén folytatták az Északatlanti-szerződés szerződés ratifikálásának vitáját.

Eugenio Reale kommunista szenátor szólalt fel, aki leleplezte a De Gasperi kormány kísérletét, amelylyel tévedésbe akarja ejteni az or-

szág népét és a parlamentet, azt állítva, hogy az Északatlanti szerződés kedvező megoldást tartogat Olaszország számára.

A továbbiakban a kormány gyarmati politikáját ostromozta a képviselő és rámutatott, hogy a kormány elfelejti, hogy a gyarmati népek Vietnam és Indonézia lakóinak példájára készek fegyverrel kezükben harcolni függetlenségükért.

Ezután Eugenio Reale vázolta a Földközi tenger környékén előállt helyzetet az amerikaiak „beszivárgása” következtében és hangsúlyozta, hogy az Egyesült Államok — Nagybritániával egyetértésben — fenntartja és fejleszti a háború idején volt tengerészeti és légi támaszpontok rendszerét. Utalt arra, hogy a De Gasperi kormány mit sem tett annak érdekében, hogy Olaszországot megmentse egy újabb háború veszélyétől. Végül hangsúlyozta, hogy a kormány a felelős egyedül minden hibájáért és azokról nem fizethet az olasz nép újabb véráldozatokkal.

Az U. N. O. titkársága tiltakozott az U.S.A. külügyminiszteriumánál

NEWYORK. (Agerpress) Az UNO titkársága nyilvánosságra hozta azt a tiltakozó levelet, amelyet Price, az UNO főtitkárhelyettese intézett Acheson amerikai külügyminiszterhez.

Az UNO titkársága tiltakozik az amerikai szenátus jogügyi albizottsága eljárása ellen, amellyel ez közelebről érdeklődik az UNO ál-

landó tisztviselőinek tevékenysége iránt és ugyanakkor tiltakozik a szenátusi albizottság nyilatkozatai ellen, amelyekben alaptalan vádakkal illeti az UNO főtitkárságát és a titkárság egyes tagjait.

A tiltakozó levélben idézik az alapokmányban ama szakaszt, amely szerint

a tagállamok kormányainak nincs joguk a titkárság állandó tisztviselőit befolyásolni.

Ezenkívül utalnak arra is, hogy a főtitkárt csakis az UNO vonhatja felelősségre, így tehát nem tartozik elszámolással bizonyos nemzeti szervezetek bizottságainak vagy albizottságainak.

Sikerrel támadják a partizánok a holland csapatösszevonásokat Jáva szigetén

HÁGA. (Agerpress.) A Tass hírszolgálat jelenti, hogy az Indisches Kourant című lap közleménye szerint Jáva és Szumatra szigetein a holland gyarmatosítók helyzete súlyosabbá és veszélyesebbé válik. Az indonéz partizánok naponta támadják az ültetvényeket és ölik a holland telepeseket. Jáva szigetének középső és nyugati ré-

szén 10 ültetvényről a hollandok a városba menekültek. Azok az ültetvényesek viszont, akik helyükön maradnak, nagy katonai erősítéseket kérnek. A holland ültetvények védelmére nem kevesebb, mint 23 ezer főnyi katonaságot használnak a hollandok, de ez a szám korántsem elegendő arra, hogy a partizánokat semlegesíteni tudják.

Ugyancsak az Indische Kourant című lap jelenti, hogy az indonéz partizánok a holland csapatok ellen is élénkítő tevékenységet fejtenek ki. Több sikeres támadást intéztek Jáva szigetén holland csapatösszevonások ellen, de heves harcok dúlnak Malang közelében is.

Finnország gazdasági válság előtt

HELSINKI (Agerpress). A Finn Kommunista Párt Végrehajtóbizottsága Finnország jelenlegi gazdasági helyzetével kapcsolatban határozati javaslatot fogadott el. A határozati javaslatban leszögezik, hogy a jobboldali szociáldemokraták által támogatott kapitalista körök támadásra indulnak a dolgozók szélcsrégei ellen, leszállítva a fizetéseket, növelve számos közszükségleti cikk árát. Ugyanakkor a kapitalisták jövedelmei jelentősen megnövekedtek és az állam adóságainak szaporodása folytán nagymértékben emelkedtek

az adók is.

Felhívja a figyelmet a határozat a Finnországot fenyegető gazdasági válság veszélyére és rámutat annak szükségességére, hogy a Szovjetunióval és a népi demokráciák országaival a kereskedelmi kapcsolatokat normális mederbe kell terelni, azokkal az országokkal, amelyek nem ismerik a válságokat.

Utalt arra a határozat, hogy azok a szakszervezetek, amelyek valóban a munkásosztály érdekeit védik, elhatározták, hogy erélyes harcot folytatnak a dolgozók jogának védel-

méért. A Finn Kommunista Párt úgy véli, hogy kötelessége ennek a harcnak támogatása, valamint a munkásszervezetek intézkedéseinek támogatása, amelyeket a finnországi munkásmozgalmak megerősítése érdekében foganatosítanak.

Végül utal arra, hogy a dolgozók harcának sikeréhez a munkásosztály teljes egységére van szükség a kapitalista ügynökök egységbontási kísérletével szemben és kéri, hogy a dolgozók erősítsék meg szervezetüket, támogassák a sztrájkolókat és küzdjenek a jobb életfeltételekért.

MOSZKVA (Agerpress). — A Newyork Times, Truman által július 14-ére az atombomba kérdésének megvizsgálására összehívott konferenciával kapcsolatban így ír: „Mint a nagy amerikai lapok tudósításaiból kitűnik, az Egyesült Államok vezetői egyáltalán nem hajlandók Angliával megismertetni az atombomba titkát. Megőrizni akarják az atombomba titkát, hogy ezzel zsarolhassák legközelebbi barátait, valamint összes nagy és kis szövetségeseit. A hitszegő barátság volt mindenkor jellegzetesége a kapitalista világnak.”

BRÜSSZEL (Agerpress). — A Belga Kommunista Párt parlamenti csoportja törvénytervezetet nyújtott be a képviselőháznak azoknak a rendkívül magas adóknak lecsökkentésére vonatkozóan, amely adókat a belga dolgozókra vetettek ki és a nagyvállalatok adóinak emelésére vonatkozóan.

Ezzel kapcsolatosan a Drapeau Rouge című lap azt írja, hogy míg 1946-ban a belga nagytőkéssek használatra 6 milliárd frankot tettek ki, addig 1948-ban ez a haszon elérte a 12 milliárd frankot.

ATHEN (Agerpress). — Néhány hét előtt kórházban levő tuberkulotikus betegek közül többeket letartóztattak. A betegeket a rendőrségre szállították, majd külföldi katonai törvényszék elé kerültek azzal a váddal, hogy kommunista propagandát fejtek ki. A per most befejeződött és a vádlottak közül négyet halálra ítélték, ötöt — köztük 3 asszonyt — életfogytiglani börtönre ítélték, öt vádlottat pedig 4-4 évi börtönbüntetéssel sújtottak.

WASHINGTON (Agerpress). A Tass jelentése szerint a Fehér Házban bejelentették, hogy Quirino, a Fülöp-szigetek elnöke elfogadta Truman elnök meghívását, hogy meglátogassa az Egyesült Államokat. A Fülöp-szigeti elnök augusztus 8-án érkezik az USA-ba. Quirino nemrég Csang Kai Sekkel, a levélzett kormintang vezetővel folytatott megbeszélést Csendes Óceáni támadó egyezmény megkötésére vonatkozóan, amely kiegészítené az Északatlanti egyezményt. A külföldi sajtó jelentése szerint ez a megbeszélés amerikai parancsra folyt le.

NEWYORK (Agerpress). A Tass-iroda jelenti, hogy az amerikai lapok közleményiből világosan visszatükröződik az amerikai munkanélküliek egyre növekvő nyomora. Az elmúlt héten a newyorki társadalomgyámolító szervezetek megismerték, hogy azoknak a száma, akik a népjóléti intézmény csekély adományából kénytelenek élni, az utóbbi hónapokban rendkívüli módon megnövekedett és elérte az eddig még sohasem tapasztalt 155 ezres létszámot.